

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38, 69, 104, 107 и 110 от 2020 г., бр. 14 и 21 от 2021 г., бр. 8, 14, 17, 25, 51, 99, 100 и 104 от 2022 г., бр. 66 от 2023 г.)

§ 1. В чл. 1 се създава т. 10:

„10. допълнителната печалба на многонационалните и големите национални групи предприятия в случаите по част пета „а“.“

§ 2. В чл. 2 се създава ал. 6:

„(6) За целите на прилагане на част пета „а“ данъчно задължени лица са лицата по чл. 260е и чл. 260я²⁵.“

§ 3. В чл. 5 се създава ал. 6:

„(6) Допълнителните печалби на многонационалните и големите национални групи предприятия се облагат с допълнителен данък и с национален допълнителен данък в случаите по част пета „а“.“

§ 4. В чл. 46, ал. 1, т. 6 думата „молба“ се заменя със „заявление“.

§ 5. В чл. 47а:

1. Алинея 2 се отменя;
2. В ал. 3 думите „при данъчно задължените лица, които не са финансови институции,“ се заличават;
3. В ал. 4 думите „алинеи 1 – 3“ се заменят с „алинеи 1 и 3“.

§ 6. Членове 96 и 97 се отменят.

§ 7. В чл. 140 ал. 10 се отменя.

§ 8. В чл. 155:

1. В ал. 1 в основния текст думите „изцяло или частично“ се заличават;
2. Алинеи 2 и 3 се отменят.

§ 9. В чл. 155а, ал. 2, буква „б“ изречение второ се заличава.

§ 10. В чл. 173, ал. 6, т. 2 числото „50“ се заменя с „65“.

§ 11. В чл. 189б, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 4 числото „50“ се заменя с „65“;
2. В т. 5 числото „500 000“ се заменя с „600 000“.

§ 12. В чл. 209, ал. 2 накрая се добавя изречение „Обстоятелствата по т. 1-4 се установяват служебно от Министерството на финансите.“.

§ 13. В чл. 209а:

1. в ал. 3 се добавя четвърто изречение „Лице с отнето разрешение няма право да кандидатства за ново разрешение в срок от 2 години след датата на заповедта по ал. 4.“;

2. в ал. 4 накрая се добавя „като заповедта за издаване или отказ се издава в срок от 30 работни дни от подаване на заявлението по реда на наредбата по ал. 6.“.

§ 14. Създава се част пета „а“ с чл. 260а – чл. 260я²⁹:

„Част пета „а“

ОБЛАГАНЕ НА МНОГОНАЦИОНАЛНИТЕ И ГОЛЕМИТЕ НАЦИОНАЛНИ
ГРУПИ ПРЕДПРИЯТИЯ С ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДАНЪК И С НАЦИОНАЛЕН
ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДАНЪК

Глава тридесет и четвърта „а“
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Обекти на облагане

Чл. 260а. (1) Тази част урежда минимално ефективно данъчно облагане на многонационални групи предприятия и на големи национални групи предприятия.

(2) Минималното ефективно данъчно облагане се прилага за съставни образувания, които са разположени в страната и които през данъчния период са членове на многонационална група предприятия или на голяма национална група предприятия с годишни приходи в консолидираните финансови отчети на крайното образувание майка на групата, включително приходите на изключените образувания, посочени в ал. 4, през поне два от четирите данъчни периода преди текущия данъчен период в размер на най-малко 750 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

(3) В случай че някой от четирите данъчни периода по ал. 2 е по-кратък или по-дълъг от 12 месеца, прагът по ал. 2 се коригира пропорционално на броя на месеците в този данъчен период.

(4) Тази част не се прилага за изключени образувания. Изключени образувания по изречение първо са:

1. публично образувание, международна организация, организация с нестопанска цел, пенсионен фонд, инвестиционен фонд, който е крайно образувание майка, както и дружество за инвестиции в недвижими имоти, което е крайно образувание майка;

2. образувание, най-малко 95 на сто от стойността на което се държи пряко или косвено от едно или повече образувания по т. 1, различни от образувания за пенсионни услуги, и което:

а) извършва дейност, която се състои изцяло или почти изцяло в държане на активи или инвестиране на средства в полза на образувания по т. 1, или

б) извършва единствено спомагателни дейности към дейностите, извършвани от образувания по т. 1;

3. образувание, най-малко 85 на сто от стойността на което се държи пряко или косвено от едно или повече образувания по т. 1, различни от образувания за пенсионни услуги, при условие че печалбата му почти изцяло е формирана от дивиденди или

капиталови печалби или загуби, които не се вземат предвид при определяне на допустимата печалба или загуба в съответствие с чл. 260н, ал. 2, т. 2 и 3.

(5) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор съгласно чл. 260я²⁴, ал. 1 образувания по ал. 4, т. 2 и 3 да не се считат за изключени образувания. Изборът по изречение първо е валиден за период от пет години, считано от годината, в която е направен. Изборът се подновява автоматично, освен ако подаващото декларация съставно образувание го оттегли в края на петгодишния период. Оттеглянето на избора е валидно за период от пет години, считано от края на годината, в която е направено.

Данъчен период

Чл. 260б. Данъчен период за целите на тази част е периодът, за който крайното образувание майка на многонационална или голяма национална група предприятия изготвя консолидиран финансов отчет, или календарната година, в случай че крайното образувание майка не изготвя консолидиран финансов отчет.

Данъчна ставка

Чл. 260в. Данъчната ставка е положителната разлика между 15 на сто и ефективната данъчна ставка за юрисдикцията.

Видове данъци по тази част

Чл. 260г. Данъчно задължено лице по чл. 260е и чл. 260я²⁵ дължи:

1. допълнителен данък и/или
2. национален допълнителен данък.

Разположение на съставно образувание

Чл. 260д. (1) Образувание, различно от образувание със смесен характер, се счита за разположено в юрисдикцията, в която е местно лице за данъчни цели въз основа на своето място на управление, място на учредяване или подобни критерии. В случай че по предходното изречение не може да се определи юрисдикцията, в която това образувание е разположено, то се счита за разположено в юрисдикцията, в която е създадено.

(2) Образувание със смесен характер се счита, че е без юрисдикция. В случай че образуванието е крайно образувание майка на многонационална или голяма национална група или дължи първичен допълнителен данък съгласно чл. 260е се счита, че то е разположено в юрисдикцията, в която е създадено.

(3) Място на стопанска дейност:

1. по § 1, т. 131, буква „а“ от допълнителните разпоредби се счита за разположено в юрисдикцията, в която се счита за място на стопанска дейност и подлежи на данъчно облагане съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане;

2. по § 1, т. 131, буква „б“ от допълнителните разпоредби се счита за разположено в юрисдикцията, в която подлежи на данъчно облагане за печалбата от дейността си в нея;

3. по § 1, т. 131, буква „в“ от допълнителните разпоредби се счита за разположено в юрисдикцията, в която се намира;

4. по § 1, т. 131, буква „г“ от допълнителните разпоредби се счита, че е без юрисдикция.

(4) В случай че съставно образувание е разположено в две юрисдикции, между които има влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, съставното образувание се счита за разположено в юрисдикцията, в която е местно лице за данъчни цели съгласно спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане.

Когато съгласно влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е необходимо юрисдикцията, в която съставното образувание е местно лице за данъчни цели да бъде определена с взаимно съгласие между страните и такова не бъде постигнато, разположението му се определя съгласно ал. 5.

Когато във влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане не е предвидено освобождаване от двойно данъчно облагане поради това, че съставното образувание е местно лице за данъчни цели и на двете страни по спогодбата, разположението му се определя съгласно ал. 5.

(5) В случай че съставно образувание е разположено в две юрисдикции, между които не се прилага спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, съставното образувание се счита за разположено в тази от тях, в която за данъчния период е начислен по-голям размер на включените данъци. При определяне размера на дължимите включени данъци по предходното изречение не се взема предвид данъкът, платен или дължим по реда на данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества.

Когато размерът на дължимите включени данъци по изречение първо в двете юрисдикции е еднакъв или равен на нула се счита, че съставното образувание е разположено в юрисдикцията, в която за съставното образувание е определен по-висок размер на изключението за съществена стопанска дейност по реда на чл. 260щ. Когато размерът на изключението за съществена стопанска дейност по предходното изречение в двете юрисдикции е еднакъв или равен на нула се счита, че съставното образувание е без юрисдикция, освен ако не е крайно образувание майка, в който случай се счита за разположено в юрисдикцията, в която е създадено.

(6) Когато съгласно ал. 4 и 5 образувание майка е разположено в юрисдикция, в която не подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък, се счита, че това образувание майка подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък в другата юрисдикция, освен ако това е забранено съгласно влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане.

(7) Когато съставно образувание промени разположението си през данъчен период се счита, че то е разположено в юрисдикцията, в която се е считало за разположено съгласно ал. 1-6 към началото на този данъчен период.

Глава тридесет и четвърта „б“ ОБЛАГАНЕ С ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДАНЪК

Раздел I ПЪРВИЧНО ОБЛАГАНЕ С ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДАНЪК

Данъчно задължени лица

Чл. 260е. (1) Крайно образувание майка в страната, което е съставно образувание на многонационална група предприятия или на голяма национална група предприятия, дължи първичен допълнителен данък за данъчния период за:

1. съставните си през данъчния период образувания, облагани с ниска данъчна ставка, които са разположени в друга юрисдикция или са без юрисдикция;

2. себе си, ако се облага с ниска данъчна ставка, както и за съставните си през данъчния период образувания в страната, облагани с ниска данъчна ставка.

(2) Междинно образувание майка в страната, чието крайно образувание майка е разположено в държава извън Европейския съюз, дължи първичен допълнителен данък за данъчния период за:

1. съставните си през данъчния период образувания, облагани с ниска данъчна ставка, които са разположени в друга юрисдикция или са без юрисдикция;

2. себе си, ако се облага с ниска данъчна ставка, както и за съставните си през данъчния период образувания в страната, облагани с ниска данъчна ставка.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато:

1. крайното образувание майка подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък за същия данъчен период, или

2. друго междинно образувание майка подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък за същия данъчен период в юрисдикцията, в която е разположено, и пряко или косвено притежава контролиращо участие в междинното образувание майка в страната.

(4) Междинно образувание майка в страната, чието крайно образувание майка е изключено образувание, дължи първичен допълнителен данък за данъчния период за:

1. съставните си през данъчния период образувания, облагани с ниска данъчна ставка, които са разположени в друга юрисдикция или са без юрисдикция;

2. себе си, ако се облага с ниска данъчна ставка, както и за съставните си през данъчния период образувания в страната, облагани с ниска данъчна ставка.

(5) Алинея 4 не се прилага, когато друго междинно образувание майка подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък за същия данъчен период в юрисдикцията, в която е разположено, и пряко или косвено притежава контролиращо участие в междинното образувание майка в страната.

(6) Частично притежавано образувание майка в страната дължи първичен допълнителен данък за данъчния период за:

1. съставните си през данъчния период образувания, облагани с ниска данъчна ставка, които са разположени в друга юрисдикция или са без юрисдикция;

2. себе си, ако се облага с ниска данъчна ставка, както и за съставните си през данъчния период образувания в страната, облагани с ниска данъчна ставка.

(7) Алинея 6 не се прилага, когато друго частично притежавано образувание майка подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък за същия данъчен период в юрисдикцията, в която е разположено, и пряко или косвено изцяло притежава участието в собствеността на частично притежаваното образувание майка в страната.

Разпределяне на допълнителния данък

Чл. 260ж. (1) Допълнителният данък, дължим от образувание майка в страната съгласно чл. 260е, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1, ал. 4, т. 1 и ал. 6, т. 1 за съставно през данъчния период образувание, облагано с ниска данъчна ставка, което е разположено в друга юрисдикция или е без юрисдикция (наричан „първичен допълнителен данък“), се определя по следната формула:

$$\text{ПДД} = \text{ДД}_{\text{СО}} \times \text{Д},$$

където:

ПДД е дължимият първичен допълнителен данък за съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка;

ДД_{СО} е допълнителният данък на съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка, определен съгласно чл. 260ш;

Д е делът на образуването майка от допълнителния данък на съставно образуване, облагано с ниска данъчна ставка.

(2) Делът на образуването майка от допълнителния данък на съставно образуване, облагано с ниска данъчна ставка, се определя по следната формула:

$$Д = ДПМ / ДПО,$$

където:

Д е делът на образуването майка от допълнителния данък на съставно образуване, облагано с ниска данъчна ставка;

ДПМ е допустимата печалба на съставното образуване, облагано с ниска данъчна ставка без частта от допустимата печалба, принадлежаща на участия в собствеността, които се притежават от други образувания;

ДПО е цялата допустима печалба на съставното образуване, облагано с ниска данъчна ставка.

(3) Частта от допустимата печалба на съставното образуване, облагано с ниска данъчна ставка, принадлежаща на участия в собствеността, които се притежават от други образувания, е тази, която би била определена като относима към тези образувания съгласно допустимите счетоводни стандарти, които са база за изготвяне на консолидирания счетоводен отчет от крайното образуване майка, при условие че положителният нетен счетоводен финансов резултат на образуването е равен на допустимата му печалба, и при условие че:

1. образуването майка е изготвило консолидиран счетоводен отчет на базата на същите счетоводни стандарти;

2. образуването майка има контролиращо участие в образуването с ниска данъчна ставка;

3. цялата допустима печалба на образуването, облагано с ниска данъчна ставка е резултат от сделки с лица, които не са образувания от групата;

4. всички участия, които не се притежават пряко или косвено от образуването майка, се притежават от лица, които не са образувания от групата.

(4) В допълнение към първичния допълнителен данък по ал. 1, образуването майка дължи в страната съгласно чл. 260е, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 2, ал. 4, т. 2 и ал. 6, т. 2 и първичен допълнителен данък:

1. за себе си в пълния размер на допълнителния данък, определен съгласно чл. 260ш;

2. за съставните си през данъчния период образувания в страната, облагани с ниска данъчна ставка, определен съгласно формулата по ал. 1.

Намаляване на допълнителния данък, дължим от образуване майка в страната

Чл. 260з Когато образуване майка в страната притежава косвено участие в собствеността на съставно образуване, облагано с ниска данъчна ставка, чрез междинно или частично притежавано образуване майка, което образуване майка за данъчния период подлежи на допустимо първично облагане с допълнителен данък на това съставно образуване, дължимият допълнителен данък съгласно чл. 260е, ал. 1-7 се намалява с дела на първото образуване майка от допълнителния данък, дължим от междинното или от частично притежаваното образуване майка.

Раздел II

ВТОРИЧНО ОБЛАГАНЕ С ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДАΝЪК

Прилагане на вторичното облагане за многонационална група

Чл. 260и. (1) Когато крайното образувание майка на многонационална група е изключено образувание или е разположено в юрисдикция, в която не дължи допълнителен данък съгласно допустимо първично облагане с допълнителен данък, съставните образувания на многонационалната група в страната дължат за данъчния период допълнителен данък, определен съгласно чл. 260л (наричан „вторичен допълнителен данък“).

(2) Вторичният допълнителен данък по ал. 1 се дължи на равни части от съставните образувания на многонационалната група в страната.

(3) Този член не се прилага за съставни образувания, които са инвестиционни образувания.

Прилагане на вторичното облагане в юрисдикцията на крайното образувание майка

Чл. 260к. (1) Когато крайното образувание майка на многонационална група е разположено в юрисдикция с ниска данъчна ставка, която не е държава членка на Европейския съюз, съставните образувания на многонационалната група в страната дължат за данъчния период вторичен допълнителен данък.

(2) Вторичният допълнителен данък по ал. 1 се дължи на равни части от съставните образувания на многонационалната група в страната.

(3) Този член не се прилага за съставни образувания, които са инвестиционни образувания.

Определяне на вторичния допълнителен данък

Чл. 260л. (1) Размерът на дължимия от съставните образувания на многонационалната група в страната вторичен допълнителен данък се определя по следната формула:

$$\text{ВДД} = \text{ОВДД} \times \text{КС},$$

където:

ВДД е размерът на дължимия в страната вторичен допълнителен данък;

ОВДД е общият размер на вторичния допълнителен данък, определен по реда на ал. 2;

КС е коефициентът на страната, определен по реда на ал. 5.

(2) Общият размер на вторичния допълнителен данък за данъчен период е равен на сумата на допълнителния данък, определен по реда на чл. 260ш за всяко съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка от многонационалната група и коригиран по реда на ал. 3 и 4.

(3) Вторичният допълнителен данък на съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка, се счита за равен на нула, когато през данъчния период цялото участие на крайното образувание майка в собствеността на това съставно образувание се притежава пряко или косвено от една или повече образувания майки, които подлежат на допустимо първично облагане с допълнителен данък за този данъчен период по отношение на това съставно образувание.

(4) Когато ал. 3 не се прилага, вторичният допълнителен данък на съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка, се намалява с допълнителния данък, дължим от образувание майка за това съставно образувание съгласно допустимо първично облагане с допълнителен данък.

(5) Коефициентът на страната се определя по следната формула:

$$0,5 \times \frac{\text{брой наети лица в страната}}{\text{брой наети лица във всички юрисдикции}} + 0,5 \times \frac{\text{обща стойност на материалните активи в страната}}{\text{обща стойност на материалните активи във всички юрисдикции}}$$

където:

а) броят на наетите лица в страната е общият брой на наетите лица във всички съставни образувания от многонационалната група, разположени в страната;

б) броят на наетите лица във всички юрисдикции е общият брой на наетите лица във всички съставни образувания от многонационалната група, разположени в юрисдикции с вторично облагане с допълнителен данък, което е в сила за данъчния период;

в) общата стойност на материалните активи в страната е общата балансова стойност на материалните активи на всички съставни образувания от многонационалната група, разположени в страната;

г) общата стойност на материалните активи във всички юрисдикции е общата балансова стойност на материалните активи на всички съставни образувания от многонационалната група, разположени в юрисдикции с вторично облагане с допълнителен данък, което е в сила за данъчния период.

(6) За целите на този член брой на наетите лица е броят на наетите лица, заети на пълно работно време във всички съставни образувания, разположени в съответната юрисдикция, както и несвързаните със съставното образувание лица, наети от съставното образувание и заети в обичайната му дейност.

(7) За целите на този член материални активи са материалните активи на всички съставни образувания, разположени в съответната юрисдикция, с изключение на парични средства и техни еквиваленти, нематериални активи и финансови активи.

(8) Наети лица, чиито разходи за персонал участват в определянето на счетоводния финансов резултат на място на стопанска дейност, определен по реда на чл. 260п, ал. 1 и 2, се причисляват към юрисдикцията, в която е разположено мястото на стопанска дейност.

(9) Материалните активи, представени в индивидуалния финансов отчет на място на стопанска дейност в съответствие с чл. 260п, ал. 1 и 2, се считат за намиращи се в юрисдикцията, в която е разположено мястото на стопанска дейност.

(10) Наетите лица и материалните активи по ал. 8 и 9 не се включват в броя на наетите лица и материални активи на юрисдикцията на главното образувание.

(11) Броят на наетите лица и балансовата стойност на материалните активи на инвестиционно образувание не се вземат предвид при определянето на коефициента на страната по реда на ал. 5.

(12) Броят на наетите лица и балансовата стойност на материалните активи на образувание със смесен характер не се вземат предвид при определянето на коефициента на страната съгласно ал. 5, с изключение на случаите, когато са причислени на място на стопанска дейност или, при липса на такова, на съставните образувания в юрисдикцията, в която е създадено образуванието със смесен характер.

(13) Коефициентът на страната за многонационална група се счита за равен на нула за данъчен период, когато вторичният допълнителен данък, който съставните образувания на многонационалната група в тази юрисдикция дължат за предходен данъчен период, не е изцяло внесен.

(14) Броят на наетите лица и балансовата стойност на материалните активи на съставните образувания на многонационална група в юрисдикция с коефициент, равен на нула за данъчен период, не се вземат предвид при определянето на коефициента на страната съгласно ал. 5.

(15) Коефициентът на държава членка на Европейския съюз се счита за равен на нула за данъчен период, когато държавата членка е упражнила избор да не прилага първично и вторично облагане с допълнителен данък за период от шест години, считано от 31 декември 2023 г.

(16) Алинеи 13 и 14 не се прилагат за данъчен период, когато коефициентите на всички юрисдикции, прилагащи допустимо вторично облагане с допълнителен данък през този данъчен период, са равни на нула за многонационалната група за данъчния период.

Глава тридесет и четвърта „в“ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДОПУСТИМАТА ПЕЧАЛБА ИЛИ ЗАГУБА

Определяне на допустимата печалба или загуба

Чл. 260м. (1) Допустимата печалба или загуба на съставно образувание се определя, като нетният му счетоводен финансов резултат преди извършване на корекции за елиминиране на вътрешногрупови сделки, определен в съответствие с допустими или одобрени счетоводни стандарти за изготвяне на консолидирания финансов отчет на групата от крайното образувание майка, се преобразува по ред и начин, определени в чл. 260н-260р.

(2) В случай че не може да се определи нетният счетоводен финансов резултат на съставно образувание в съответствие със счетоводните стандарти за изготвяне на консолидирания финансов отчет на групата от крайното образувание майка, нетният му счетоводен финансов резултат може да бъде определен в съответствие с други допустими или одобрени счетоводни стандарти, ако са изпълнени едновременно следните условия:

1. финансовият отчет на съставното образувание се изготвя в съответствие с тези други счетоводни стандарти;

2. информацията във финансовия отчет е надеждна;

3. постоянни разлики в размер над 1 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, между счетоводното отчитане на стопанските операции по тези счетоводни стандарти и счетоводното отчитане по счетоводните стандарти за изготвяне на консолидирания финансов отчет на групата от крайното образувание майка, се коригират, като стопанските операции се отчетат в съответствие със счетоводните стандарти за изготвяне на консолидирания финансов отчет.

(3) В случай че крайното образувание майка не изготвя консолидиран финансов отчет в съответствие с допустим счетоводен стандарт по смисъла на § 1, т. 124, буква „в“ от допълните разпоредби, отчетът се преобразува така, че да не води до съществено нарушаване на конкуренцията.

(4) В случай че крайното образувание майка не изготвя консолидиран финансов отчет по смисъла на § 1, т. 124, букви „а“, „б“ и „в“ от допълните разпоредби, консолидираният финансов отчет по смисъла на § 1, т. 124, буква „г“ от допълните разпоредби на крайното образувание майка е този, който би бил изготвен, ако крайното образувание майка беше задължено да го изготви в съответствие с допустим счетоводен стандарт или с одобрен счетоводен стандарт, при условие че отчетът е преобразуван така, че да не води до съществено нарушаване на конкуренцията.

(5) В случай че дадена юрисдикция прилага допустим национален допълнителен данък, нетният счетоводен финансов резултат на съставните образувания в тази юрисдикция може да бъде определен в съответствие с допустим счетоводен стандарт или одобрен счетоводен стандарт, който е различен от счетоводния стандарт, в съответствие с който е изготвен консолидирания финансов отчет от крайното образувание майка, при условие че когато е използван одобрен счетоводен стандарт нетният счетоводен финансов резултат на съставните образувания е преобразуван така, че да не води до съществено нарушаване на конкуренцията.

(6) В случай че прилагането на определен принцип или процедура съгласно счетоводен стандарт води до съществено нарушаване на конкуренцията, счетоводното отчитане на стопанските операции съгласно този принцип или процедура се коригира в съответствие с Международните счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243, от 11.9.2002 г.).

Корекции за определяне на допустимата печалба или загуба

Чл. 260н. (1) За целите на този член:

1. „Нетни разходи за данъци“ е нетната сума, формирана от:

а) включени данъци, начислени като разход, както и всички текущи и отсрочени данъци, включени в разходите за данъци, включително включени данъци върху доходи, които се изключват при определянето на допустимата печалба или загуба;

б) отсрочени данъчни активи, формиращи в резултат на отчетена загуба за данъчния период;

в) допустими национални допълнителни данъци, начислени като разход;

г) данъци, начислени като разход, формиращи в резултат от прилагане на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.), а по отношение на юрисдикции извън Европейския съюз, формиращи в резултат от прилагане на Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб));

д) недопустими възстановими прихванати данъци, начислени като разход.

2. „Изключен дивидент“ е дивидент или друго разпределение, получено или начислено във връзка с участие в собствеността, с изключение на дивидент или друго разпределение, получено или начислено във връзка с:

а) участие в собствеността:

аа) на образуване, от страна на групата, което носи право на по-малко от 10 на сто от печалбите, капитала или резервите или правата на глас в образуването към датата на разпределение или разпореждане (наричан по-нататък „дялово участие в портфейл“);

и

бб) икономически притежавано от съставното образуване, което получава или начислява дивидента или друго разпределение, в продължение на по-малко от една година към датата на разпределението;

б) участие в собствеността на инвестиционно образуване, за което е упражнен избор съгласно чл. 260я¹⁵.

3. „Изключена печалба или загуба от участия“ е печалба или загуба, участвала при определянето на нетния счетоводен финансов резултат на съставното образуване, която е формирана от:

а) печалби и загуби от промяна в справедливата стойност на участие в собствеността, с изключение на дялово участие в портфейл;

б) печалби или загуби от участие в собствеността, отчетено по метода на собствения капитал;

в) печалби и загуби от разпореждане с участие в собствеността, с изключение на разпореждане с дялово участие в портфейл.

4. „Включена печалба или загуба при прилагане на модела на преоценка“ е нетната печалба или загуба, увеличена или намалена с всички свързани включени данъци за данъчния период, отчетена при прилагането на такова счетоводно отчитане на имоти, машини и съоръжения, при което са изпълнени едновременно следните условия:

а) балансовата им стойност периодично се коригира до справедливата им стойност;

б) корекциите се отразяват в другия всеобхватен доход;

в) корекциите, отразени в другия всеобхватен доход, впоследствие не се включват в печалбата или загубата.

5. „Асиметрична печалба или загуба от курсови разлики“ е печалба или загуба на образуване от промяна в обменния курс, чиято функционална валута за счетоводни и за данъчни цели е различна и която е:

а) включена при определянето на данъчния финансов резултат на съставно образуване и която се дължи на промени в обменния курс между функционалните валути за счетоводни и за данъчни цели на съставното образуване;

б) включена при определянето на нетния счетоводен финансов резултат на съставно образуване и която се дължи на промени в обменния курс между функционалните валути за счетоводни и за данъчни цели на съставното образуване;

в) включена при определянето на нетния счетоводен финансов резултат на съставно образуване и която се дължи на промени в обменния курс между трета чуждестранна валута и функционалната валута за счетоводни цели на съставното образуване;

г) се дължи на промени в обменния курс между трета чуждестранна валута и функционалната валута за данъчни цели на съставното образуване, независимо дали печалбата или загубата от тези промени е включена в данъчния финансов резултат.

6. По смисъла на т. 5:

а) функционална валута за данъчни цели е функционалната валута, в която се определя данъчния финансов резултат на съставното образуване, който се облага с включен данък в юрисдикцията, в която е разположена;

б) функционална валута за счетоводни цели е функционалната валута, в която се определя нетният счетоводен финансов резултат на съставното образуване;

в) трета чуждестранна валута е валута, която не е нито функционална валута за данъчни цели, нито функционална валута за счетоводни цели на съставното образувание.

7. „Непризнати разходи“ са:

а) разходите, начислени от съставно образувание във връзка с незаконни плащания, включително подкупи и незаконни комисионни;

б) разходите, начислени от съставно образувание за глоби и санкции, които са равни на или надвишават 50 000 евро или тяхната равностойност във функционалната валута, в която е определен нетният счетоводен финансов резултат на съставното образувание.

8. „Грешки от предходен период и промени в счетоводната политика“ е промяна в салдото на собствения капитал на съставно образувание към началото на данъчен период, която промяна се дължи на:

а) коригиране на грешка при определянето на нетния счетоводен финансов резултат за предходен данъчен период, което е довело до промяна на размера на приходите или разходите, участващи при определянето на допустимата печалба или загуба за този предходен данъчен период, освен доколкото коригирането на тази грешка е довело до съществено намаление на задължение за включени данъци съгласно чл. 260ц;

б) промяна в счетоводната политика, която е довела до промяна на размера на приходите или разходите, участващи при определянето на допустимата печалба или загуба;

9. „Начислени разходи за пенсии“ е разликата между размера на разходите за провизии за задължения при пенсиониране, участващи при определянето на нетния счетоводен финансов резултат, и платените на пенсионен фонд суми за данъчния период.

(2) При определяне на допустимата печалба или загуба, нетният счетоводен финансов резултат на съставното образувание се коригира със сумата на:

1. нетните разходи за данъци;
2. изключените дивиденди;
3. изключената печалба или загуба от участия;
4. включената печалба или загуба при прилагане на модела на преоценка;
5. печалби или загуби от разпореждане с активи и пасиви, изключени съгласно чл. 260я⁷;

6. асиметричните печалби и загуби от курсови разлики;

7. непризнатите разходи;

8. корекциите на грешки от предходен период и промени в счетоводната политика;

9. начислените разходи за пенсии.

(3) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор в съответствие с чл. 260я²⁴, ал. 1, при който дадено съставно образувание може да замени сумата на счетоводен разход за възнаграждения на базата на акции (stock-based compensation) със сумата на счетоводния разход за възнаграждения на базата на акции, признат за данъчни цели при определяне на данъчния му финансов резултат в юрисдикцията, в която е разположено. Изборът е задължителен за всички съставни образувания в съответната юрисдикция и се прилага за данъчния период, в който е упражнен и за всички следващи данъчни периоди.

(4) Когато срокът за упражняване на опции, които са част от възнаграждението на базата на акции изтече, без те да бъдат упражнени, със сумата, с която е бил намален нетният счетоводен финансов резултат на съставното образувание по време на срока за упражняване на опциите при определяне на допустимата му печалба или загуба, се увеличава нетният счетоводен финансов резултат при определяне на допустимата му печалба или загуба в данъчния период, в който изтича срокът за упражняване на опциите.

(5) Когато част от счетоводен разход за възнаграждения на базата на акции е отчетен в предходни данъчни периоди на периода, в който е упражнен изборът по ал. 3, в данъчния период на избора нетният счетоводен финансов резултат при определяне на допустимата печалба или загуба се коригира с разликата между размера на тези разходи, отчетени в предходните данъчни периоди и общия размер на такива разходи, които биха били отчетени в тези периоди, ако в тях е бил упражнен изборът по ал. 3.

(6) В годината, в която изборът по ал. 3 бъде отменен, сумата, с която неплатените разходи за възнаграждения на базата на акции, приспаднати съгласно избора по ал. 3, надвишава счетоводните разходи се включва при определянето на допустимата печалба или загуба на съставното образувание.

(7) Когато ефектът от сделка между съставни образувания, разположени в различни юрисдикции, е отчетен в различен размер в счетоводния им финансов резултат или сделката е сключена при условия, отличаващи се от условията между несвързани лица, ефектът от сделката се коригира така, че да се отчете в еднакъв размер от съставните образувания и да бъде в съответствие с условията, които биха възникнали за несвързани лица.

(8) Когато загуба от продажба или друг трансфер на актив между две съставни образувания в една и съща юрисдикция участва при определянето на допустимата им печалба или загуба при условия, отличаващи се от условията между несвързани лица, тя се преизчислява при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

(9) Допустимите възстановими данъчни кредити се отчитат като приход при определянето на допустимата печалба или загуба на съставно образувание. Недопустимите възстановими данъчни кредити не се отчитат като приход при определяне на допустимата печалба или загуба на съставно образувание.

(10) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор в съответствие с чл. 260я²⁴, ал. 1, при който печалбите и загубите от преоценка или обезценка на активи и пасиви в консолидирания финансов отчет могат да бъдат преизчислени за целите на определяне на допустимата печалба или загуба на базата на принципа на реализация. Печалбите и загубите от преоценка или обезценка на активи и пасиви не се вземат предвид при изчисляването на допустимата печалба или загуба на съставно образувание в случай че е приложено изречение първо. Изборът по изречение първо е задължителен за всички съставни образувания в юрисдикцията, по отношение на която е упражнен изборът, освен ако подаващото информация съставно образувание не упражни този избор само по отношение на материалните активи на съставните образувания или по отношение на инвестиционни образувания.

(11) За целите на определяне на печалбите и загубите по ал. 10 балансовата стойност на активите и пасивите е тази, определена на по-късната от датата на първоначалното признаване на актива или пасива и първия ден на данъчния период, в който изборът е упражнен.

(12) В данъчния период, в който изборът по ал. 10 бъде отменен, разликата между справедливата стойност и балансовата стойност на актива или пасива на първия ден от данъчния период, в който изборът е отменен, участва при определянето на допустимата печалба или загуба на съставните образувания, като:

1. се добавя, в случай че справедливата стойност надвишава балансовата стойност,

2. се изважда, в случай че балансовата стойност надвишава справедливата стойност.

(13) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор в съответствие с чл. 260я²⁴, ал. 2, при който допустимата печалба или загуба на съставно образувание, разположено в дадена юрисдикция, реализирана от разпореждане на

същото съставно образувание с недвижимо имущество, намиращо се в същата юрисдикция, към лица извън групата, се коригира за данъчен период както следва:

1. нетната печалба от разпореждане с недвижимо имущество, намиращо се в тази юрисдикция, реализирана през данъчния период, в който е упражнен изборът, се прихваща в същия данъчен период и в четирите предходни данъчни периода (наричан по-нататък „петгодишният период“) срещу нетна загуба на съставно образувание, разположено в същата юрисдикция и реализирана от такова разпореждане;

2. нетната печалба, реализирана през данъчния период, в който е упражнен изборът, се прихваща първо срещу нетната загуба, реализирана през най-ранния данъчен период от петгодишния период, като неприхванат остатък се прихваща последователно през следващите четири данъчни периода.

(14) Когато след прилагане на ал. 13 е налице неприхванат остатък, той се разпределя при определянето на допустимата печалба или загуба на съставните образувания на пет равни части, за всеки данъчен период от петгодишния период, като частта на всеки данъчен период се разпределя на всички съставни образувания в тази юрисдикция, които са реализирали нетна печалба от разпореждане с недвижимо имущество при условията на ал. 13 в данъчния период на упражняване на избора, пропорционално на размера на нетната печалба на всяко от тях спрямо общия размер на нетната печалба на всички образувания.

(15) Когато след прилагане на ал. 13 е налице неприхванат остатък и в данъчния период на упражняване на избора няма съставно образувание в тази юрисдикция, което да е реализирало печалба от разпореждане с недвижимо имущество при условията на ал. 13 в данъчния период на упражняване на избора, този остатък се разпределя поравно на всеки данъчен период от петгодишния период и поравно на всички съставни образувания в тази юрисдикция.

(16) По отношение на корекциите на допустимата печалба или загуба на съставно образувание съгласно ал. 13-15 в данъчен период, предхождащ данъчния период на упражняване на избора, се прилага чл. 260ю, ал. 1.

(17) Разходи, извършени във връзка с изпълнението на договореност за финансиране, при която едно или повече съставни образувания предоставят кредит на едно или повече съставни образувания от същата група или инвестират по друг начин в тях (наричана по-нататък „договореност за вътрешногрупово финансиране“), не участват при определянето на допустимата печалба или загуба на съставно образувание, в случай че са изпълнени следните условия:

1. съставното образувание е разположено в юрисдикция с ниска данъчна ставка или в юрисдикция, която би била с ниска данъчна ставка, в случай че образуванието не беше начислило тези разходи;

2. би могло да се очаква, че за срока на договореността за вътрешногрупово финансиране ще се увеличат разходите, които участват при определянето на допустимата печалба или загуба на това съставно образувание, без да има съответстващо увеличаване на данъчния финансов резултат на съставното образувание, предоставило кредита;

3. съставното образувание, предоставило кредита, не е разположено в юрисдикция с ниска данъчна ставка или в юрисдикция, която не би била с ниска данъчна ставка, в случай че това съставно образувание беше начислило дохода, свързан с тези разходи.

(18) Крайно образувание майка може да упражни избор в съответствие с чл. 260я²⁴, ал. 1 по отношение на съставни образувания от групата, разположени в една юрисдикция, които са част от консолидирана група за целите на данъчното облагане в тази юрисдикция, при който при определяне на нетна допустима печалба или загуба на тези съставни образувания да елиминира приходите, разходите, печалбите и загубите,

реализирани в резултат от сделки между тях в съответствие с начина, по който е изготвен консолидираният финансов отчет на групата. В данъчния период на упражняване на избора или на отмяна на избора се извършват корекции при определяне на допустимата печалба или загуба, така че в резултат на избора или отмяната му приходи, разходи или други суми изцяло да не бъдат взети предвид или да не бъдат взети предвид повече от един път.

(19) При определяне на допустимата печалба или загуба на застрахователно дружество не участват приходи, които представляват прехвърлен към притежателите на полици на платен от дружеството данък във връзка с начислена доходност. При определяне на допустимата печалба или загуба на застрахователното дружество участва всяка начислена доходност, която не е включена в нетния счетоводен финансов резултат на дружеството, доколкото в него е включено съответстващото увеличение или намаление на задълженията на дружеството по застрахователни договори.

(20) Суми, които намаляват собствения капитал на съставно образувание в резултат от извършено или подлежащо на извършване разпределяне на печалба по финансов инструмент, емитиран в съответствие с регулаторни изисквания (допълнителен капитал от първи ред), участват като разход при определяне на допустимата му печалба или загуба.

(21) Суми, които увеличават собствения капитал на съставно образувание в резултат от получено или подлежащо на получаване разпределение на печалба по притежаван финансов инструмент, емитиран в съответствие с регулаторни изисквания (допълнителен капитал от първи ред), участват като приход при определяне на допустимата му печалба или загуба.

Изключване на доход от международно корабоплаване

Чл. 260о. (1) По смисъла на този член:

1. „Доход от международно корабоплаване“ е счетоводният финансов резултат на съставно образувание от следните дейности, при условие че този превоз не се извършва по водни пътища в рамките на една и съща юрисдикция:

а) превоз на пътници или товари с кораб при международен транспорт, независимо дали корабът е притежаван, нает или по друг начин е на разположение на съставното образувание;

б) превоз на пътници или товари с кораб при международен транспорт по споразумения за чартър на слотове;

в) отдаване под наем на кораб за международен чартърен превоз на пътници или товари, изцяло оборудван, с екипаж и снабден;

г) отдаване под наем на кораб, използван за превоз на пътници или товари при международен транспорт, чрез беърбоут чартър, на друго съставно образувание;

д) участие в група, съвместно предприятие или международна оперативна агенция за превоз на пътници или товари с кораб при международен транспорт;

е) продажба на кораб, използван за превоз на пътници или товари при международен транспорт, при условие че корабът е държан за използване от съставното образувание в продължение на най-малко една година.

2. „Допустим допълнителен доход от международно корабоплаване“ е счетоводният финансов резултат на съставно образувание от следните дейности, при условие че те се извършват основно с във връзка с превоза на пътници или товари от кораби при международен транспорт:

а) отдаване под наем на кораб, чрез беърбоут чартър, на друго корабоплавателно предприятие, което не е съставно образувание, при условие че чартърът е за не повече от три години;

б) продажба на билети, издадени от друго корабоплавателно предприятие за националния участък от международно корабоплаване;

в) отдаване под наем и краткосрочно съхранение на контейнери или такси за задържане за късно връщане на контейнери;

г) предоставяне на услуги от инженери, персонал по поддръжката, оператори по обработката на товари, кетъринг персонал и персонал за обслужване на клиенти на друго корабоплавателно предприятие;

д) доход от инвестиции, когато инвестицията е неразделна част от извършването на дейността по експлоатация на корабите при международен транспорт.

(2) Доходът от международно корабоплаване и допустимият допълнителен доход от международно корабоплаване на съставно образувание се изключват при определянето на допустимата му печалба или загуба, при условие че образуванието докаже, че стратегическото или търговското управление на всички съответни кораби, осъществяващи тези дейности, действително се осъществява в юрисдикцията, в която е разположено съставното образувание.

(3) Когато изчисляването на доходите от международно корабоплаване на дадено съставно образувание и на неговите допустими допълнителни доходи от международно корабоплаване води до загуба, тази загуба се изключва при определяне на допустимата печалба или загуба на съставното образувание.

(4) Размерът на общите допустими допълнителни доходи от международно корабоплаване на всички съставни образувания в юрисдикцията не може да превишава 50 на сто от общите доходи от международно корабоплаване на тези образувания.

(5) Направените от съставно образувание разходи, свързани пряко с дейностите по ал. 1, т. 1 и 2 се разпределят към тези дейности за целите на изчисляването на нетните доходи от международно корабоплаване и нетните допустими допълнителни доходи от международно корабоплаване на съставното образувание.

(6) Направените от съставно образувание разходи, свързани непряко с дейностите по ал. 1, т. 1 и 2 се намаляват от приходите на съставното образувание от тези дейности за целите на изчисляването на доходите от международно корабоплаване и допустимите допълнителни доходи от международно корабоплаване на съставното образувание, като общият размер на тези разходи се умножи по съотношението между приходите от тези дейности и неговите общи приходи.

(7) Преките и непреки разходи по ал. 5 и 6, които се отнасят към доходите от международно корабоплаване и допустимите допълнителни доходи от международно корабоплаване на съставното образувание не се вземат предвид при определянето на допустимата печалба или загуба на съставното образувание.

Разпределяне на допустимата печалба или загуба между главно образувание и място на стопанска дейност

Чл. 260п. (1) Когато съставно образувание представлява място на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 131, букви „а“, „б“ или „в“ от допълнителните разпоредби, неговият нетен счетоводен финансов резултат е нетният счетоводен финансов резултат в индивидуалния финансов отчет на това място на стопанска дейност.

(2) Когато мястото на стопанска дейност не изготвя индивидуален финансов отчет, нетният счетоводен финансов резултат е този в индивидуалния му финансов отчет,

в случай че такъв би бил изготвен на базата на счетоводните стандарти, на която е изготвен консолидирания финансов отчет от крайното образувание майка.

(3) Когато съставно образувание представлява място на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 131, букви „а“ или „б“ от допълнителните разпоредби, нетният му счетоводен финансов резултат се коригира така, че да включва само приходи, разходи и суми, които се причисляват към него в съответствие с влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане или съгласно законодателството в юрисдикцията, в която е разположено, независимо от размера на признатите за данъчни цели в тази юрисдикция приходи и разходи.

(4) Когато съставно образувание представлява място на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 131, буква „в“ от допълнителните разпоредби, нетният му счетоводен финансов резултат се коригира така, че да включва само приходи, разходи и суми, които биха били причислени към него съгласно чл. 7 от Модела на данъчна спогодба на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие в последната му редакция.

(5) Когато съставно образувание представлява място на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 131, буква „г“ от допълнителните разпоредби, в определянето на нетния му счетоводен финансов резултат участват приходи, разходи и суми, които не са признати за данъчни цели в юрисдикцията, в която е разположено главното образувание и се причисляват към дейности, извършвани извън тази юрисдикция.

(6) Нетният счетоводен финансов резултат на място на стопанска дейност не участва при определянето на допустимата печалба или загуба на главното образувание, с изключение на случаите по ал. 7.

(7) Допустима загуба на място на стопанска дейност се счита за разход на главното образувание при определянето на допустимата му печалба или загуба, доколкото загубата на мястото на стопанска дейност се третира като разход при изчисляването на националния облагаем доход на това главно образувание и не компенсира приход, който подлежи на облагане съгласно законодателството на юрисдикциите на главното образувание и на мястото на стопанска дейност.

(8) Допустима печалба на мястото на стопанска дейност в следващ данъчен период се счита за допустима печалба на главното образувание до размера на разхода по ал. 7.

Разпределяне на допустимата печалба или загуба на образувание със смесен характер

Чл. 260р. (1) Нетният счетоводен финансов резултат на съставно образувание, което е образувание със смесен характер се намалява със сумата, която се причислява на образувания извън групата, които притежават участие в собствеността на това образувание пряко или чрез верига от прозрачни образувания, освен когато:

1. образуването със смесен характер е крайно образувание майка, или
2. крайно образувание майка по т. 1 притежава участие в образуването със смесен характер пряко или чрез верига от данъчно прозрачни образувания.

(2) Нетният счетоводен финансов резултат на съставно образувание, което е образувание със смесен характер, се намалява с частта, която се причислява на друго съставно образувание.

(3) Когато образувание със смесен характер осъществява дейност изцяло или частично чрез място на стопанска дейност, частта от нетния му счетоводен финансов резултат, която остава след прилагане на ал. 1, се причислява към това място на стопанска дейност в съответствие с чл. 260п.

(4) Когато данъчно прозрачно образувание не е крайно образувание майка, частта от нетния счетоводен финансов резултат на образуванието със смесен характер, която остава след прилагане на ал. 1 и 3 се причислява на съставните образувания, имащи участие в собствеността му, пропорционално на участието им.

(5) Когато образувание със смесен характер е данъчно прозрачно образувание, което е крайно образувание майка или е обратно хибридно образувание, частта от нетния счетоводен финансов резултат на образуванието със смесен характер, която остава след прилагане на ал. 1 и 3, се причислява на крайното образувание майка или на обратното хибридно образувание.

(6) Алинеи 3, 4 и 5 се прилагат поотделно за всяко участие в собствеността на образуванието със смесен характер.

Глава тридесет и четвърта „г“ ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА КОРИГИРАНИТЕ ВКЛЮЧЕНИ ДАНЪЦИ

Включени данъци

Чл. 260с. (1) Включените данъци на съставно образувание са:

1. начислените разходи за данъци върху печалбата и доходите на съставно образувание, както и върху неговия дял от печалбата и доходите на съставни образувания, в чиято собственост съставното образувание има участие;

2. данък при разпределяне или условно разпределяне на печалба, както и данък върху несвързани с дейността разходи при допустима система за данъчно облагане при разпределяне на печалба;

3. алтернативни данъци, налагани вместо корпоративен данък;

4. данък върху неразпределената печалба и собствения капитал, включително върху множество компоненти на базата на печалбата, доходите и собствения капитал.

(2) Не са включени данъци на съставно образувание:

1. допълнителният данък, начислен от образувание майка съгласно допустимо първично облагане с допълнителен данък;

2. допустим национален допълнителен данък, дължим от съставно образувание;

3. данък, начислен във връзка с корекция, извършена от съставно образувание съгласно допустимо вторично облагане с допълнителен данък;

4. недопустим възстановим прихванат данък;

5. данък, платен от застрахователни предприятия във връзка с начислена доходност.

(3) При изчисляване на включените данъци се изключват данъци върху нетната печалба или загуба от разпореждане с недвижимо имущество по чл. 260н, ал. 13, в данъчния период, в който е упражнен изборът по чл. 260н, ал. 13.

Коригирани включени данъци

Чл. 260т. (1) Коригираните включени данъци на съставно образувание се определят, като разходите за текущи данъци, начислени във връзка с включени данъци в данъчния период при определянето на нетния счетоводен финансов резултат, се коригират с:

1. разликата между увеличенията и намаленията на включените данъци в данъчния период, определени съгласно ал. 2 и 3;

2. размера на корекцията за отсрочени данъци, определена съгласно чл. 260у, и

3. всяко увеличение или намаление на включени данъци, отразено в собствения капитал или другия всеобхватен доход, свързани със суми, участващи във формирането на допустимата печалба или загуба, които подлежат на данъчно облагане съгласно законодателството на юрисдикцията на съставното образувание.

(2) Включените данъци на съставно образувание в данъчния период се увеличават със:

1. сумата на включените данъци, начислена като текущ разход при определяне на счетоводния финансов резултат;

2. стойността на отсрочен данъчен актив, формиран във връзка с допустима загуба съгласно чл. 260ф, ал. 2;

3. сумата на включени данъци, свързани с несигурно данъчно третиране и платени през данъчния период, с която са били намалени включените данъци съгласно ал. 3, т. 4;

4. сумата на възстановени включени данъци, или на такива, с които е намалено данъчно задължение, във връзка с допустим възстановим данъчен кредит, отчетена като намаление на разходите за текущи данъци.

5. възстановени суми във връзка с допустим възстановим данъчен кредит или суми във връзка с допустим възстановим данъчен кредит, с които е намалено данъчно задължение, отчетени като намаление на разходите за текущи данъци.

(3) Включените данъци на съставно образувание в данъчния период се намаляват със:

1. разходите за текущи данъци върху приходи, които не участват при определянето на допустимата печалба или загуба съгласно глава тридесет и четвърта „В“;

2. сумата на възстановени включени данъци, или на такива, с които е намалено данъчно задължение, свързани с недопустим възстановим данъчен кредит, която не е отчетена като намаление на разходите за текущи данъци;

3. сумата на възстановени на съставно образувание включени данъци, или на такива, с които е намалено негово данъчно задължение, с която не са били коригирани разходите за текущи данъци, освен ако не е свързана с допустим възстановим данъчен кредит;

4. разходите за текущи данъци, свързани с несигурно данъчно третиране;

5. всички разходи за текущи данъци, които не се очаква да бъдат платени в срок от три години след края на данъчния период.

(4) В случай че включен данък попада в повече от една точка от ал. 1-3, той се отчита еднократно при определяне на размера на коригираните включени данъци.

(5) Когато за данъчен период липсва нетна допустима печалба в дадена юрисдикция и размерът на коригираните включени данъци за тази юрисдикция е отрицателен и по-нисък от сума, равна на 15 на сто от нетната допустима загуба, разликата между размера на коригираните включени данъци и очакваните коригирани включени данъци представлява коригиран допълнителен данък за този данъчен период. Сумата на коригирания допълнителен данък се разпределя на всяко съставно образувание в юрисдикцията по реда на чл. 260ю, ал. 3.

Корекция за отсрочени данъци

Чл. 260у. (1) За целите на този член:

1. „неразрешено начисляване“ е всяка промяна в начислените разходи за отсрочени данъци на съставно образувание, свързани с несигурно данъчно третиране или с разпределение на печалба от друго съставно образувание;

2. „неизползвано начисляване“ е всяко увеличение на отсрочен данъчен пасив на съставно образувание в данъчен период, който не се очаква да бъде платен в срока по ал.

8 и по отношение на което е упражнен избор по чл. 260я²⁴, ал. 2 от подаващото информация съставно образувание да не се включва в корекцията за отсрочени данъци за същия данъчен период.

(2) Когато размерът на данъчната ставка, използвана за изчисляване на разходите за отсрочени данъци е равна на или по-ниска от 15 на сто, сумата на корекцията за отсрочени данъци, с която се увеличават коригираните включени данъци на съставно образувание за данъчен период съгласно чл. 260т, ал. 1, т. 2, е равна на сумата на разходите за отсрочени данъци, начислени по отношение на включени данъци и коригирани по реда на ал. 4-7.

(3) Когато размерът на данъчната ставка, използвана за изчисляване на разходите за отсрочени данъци е по-висока от 15 на сто, сумата на корекцията за отсрочени данъци, с която се увеличават коригираните включени данъци на съставно образувание за данъчен период съгласно чл. 260т, ал. 1, т. 2, е равна на сумата на разходите за отсрочени данъци, начислени по отношение на включени данъци и преизчислени при данъчна ставка от 15 на сто и коригирани по реда на ал. 4-7.

(4) Корекцията за отсрочени данъци се увеличава със:

1. сумата на всяко неразрешено начисляване или неизползвано начисляване, платена през данъчния период;

2. сумата на отсрочен данъчен пасив, платена в данъчния период, с която е била намалена корекцията за отсрочени данъци в предходен данъчен период.

(5) Когато в данъчен период не е признат отсрочен данъчен актив, формиран във връзка със загуба, поради това, че не са изпълнени условията за признаването му, корекцията за отсрочени данъци се намалява със сумата, с която би била намалена тя при условие, че в данъчния период е бил признат отсрочен данъчен актив, формиран във връзка със загуба.

(6) В корекцията за отсрочени данъци не се включват:

1. сумата на разходите за отсрочени данъци, начислени във връзка с приходи, разходи и суми, които не участват при определянето на допустимата печалба или загуба съгласно глава тридесет и четвърта „в“;

2. сумата на разходите за отсрочени данъци, начислени във връзка с неразрешени начислявания и неизползвани начислявания;

3. размерът на корекции на стойността на отсрочен данъчен актив, извършени при преоценка;

4. сумата на разходите за отсрочени данъци, получена при преизчисляване стойността на отсрочени данъчни активи или пасиви при промяна на данъчната ставка, при която е била изчислена стойността им;

5. сумата на разходите за отсрочени данъци, начислени във връзка с възникване на правото на данъчни кредити и с тяхното използване.

(7) Когато размерът на отсрочен данъчен актив, формиран във връзка с допустима загуба на съставно образувание, е определен за данъчен период при данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто, той може да бъде преизчислен за същия данъчен период при ставка от 15 на сто, в случай че данъчно задълженото лице може да докаже, че отсроченият данъчен актив е свързан с допустима загуба. В случай че в резултат на преизчисляването по предходното изречение се увеличи размерът на отсрочения данъчен актив, с размера на увеличението се намалява сумата на корекцията за отсрочени данъци.

(8) Коририраните включени данъци се намаляват с размера на отсрочен данъчен пасив, признат във връзка с данъчна временна разлика, която не е намерила обратно проявление в срок от пет данъчни периода след периода, в който е възникнала, или който не е платен в този срок, доколкото тази сума е била включена в корекцията за отсрочени данъци при възникването ѝ. Намалението по предходното изречение се извършва в петия

данъчен период преди текущия данъчен период, като ефективната данъчна ставка и допълнителният данък за този данъчен период се преизчисляват в съответствие с чл. 260ю, ал. 1. Размерът на намалението е равен на размера на увеличението на категорията отсрочени данъчни пасиви, включено в корекцията за отсрочени данъци в петия данъчен период преди текущия данъчен период, като данъчните временни разлики, във връзка с която са признати отсрочените данъчни пасиви, не са намерили обратно проявление до края на последния ден на текущата данъчна година.

(9) Алинея 8 не се прилага в случаите на данъчни временни разлики, възникнали във връзка с непризнаването за данъчни цели на:

1. разходи за амортизация на материални активи;
2. разходи за получаване на разрешение от държавен или общински орган на властта за ползване на недвижимо имущество или за експлоатиране на природни ресурси, в резултат на което се очаква да бъдат извършени значителни инвестиции в материални активи;
3. разходи за изследователска и развойна дейност;
4. разходи за извеждане от експлоатация и възстановяване;
5. отчитане по справедлива стойност на нереализирани нетни печалби;
6. нетни печалби от курсови разлики;
7. застрахователни резерви и разсрочени разходи за придобиване на застрахователни полици;
8. печалби от продажба на дълготрайни материални активи, намиращи се в юрисдикцията на съставното образование, с които се закупуват дълготрайни материални активи в същата юрисдикция;
9. приходи, разходи и суми, отчетени в резултат от промяна на счетоводната политика за отчитане на позициите по т. 1-8.

Избор на допустима загуба

Чл. 260ф. (1) Подаващото информация съставно образование може да упражни избор по отношение на юрисдикция, така че за юрисдикцията да се формира отсрочен данъчен актив във връзка с допустима загуба за всеки данъчен период, в който е налице нетна допустима загуба, равен на 15 на сто от размера на тази загуба. В този случай чл. 260у не се прилага. Изборът по изречение първо не може да бъде упражнен по отношение на юрисдикция, която прилага допустима система за данъчно облагане при разпределяне на печалба съгласно чл. 260я¹².

(2) Отсроченият данъчен актив по ал. 1 се използва през всеки следващ данъчен период, в който за юрисдикцията е налице нетна допустима печалба, до размера на пониското от 15 на сто от нетната допустима печалба и размера на отсрочения данъчен актив.

(3) Размерът на отсрочения данъчен актив по ал. 1 се намалява с размера на използваната в данъчния период част и остатъкът се пренася в следващи данъчни периоди.

(4) В случай че изборът по ал. 1 бъде отменен, оставащата част от отсрочения данъчен актив по ал. 1 се намалява до нула към първия ден на първия данъчен период, през който изборът спира да се прилага.

(5) Изборът по ал. 1 се декларира с подаването на първата информационна декларация по чл. 260я²³ за юрисдикцията, по отношение на която следва да се прилага той.

(6) Когато изборът по ал. 1 е упражнен от крайно образование майка, което е образование със смесен характер, размерът на отсрочения данъчен актив по ал. 1 се

определя спрямо размера на допустимата загуба на образуванието със смесен характер, намалена съгласно чл. 260я¹⁰, ал. 3.

Специфично причисляване на включени данъци, с които се облагат определени съставни образувания

Чл. 260х. (1) Към място на стопанска дейност се причислява сумата на разходите за включени данъци, които са отчетени от съставно образувание и които са свързани с допустимата печалба или загуба на това място на стопанска дейност.

(2) Към съставно образувание - собственик се причислява сумата на разходите за включени данъци, които са отчетени от данъчно прозрачно образувание и които са свързани с допустима печалба или загуба, причислена към съставното образувание – собственик съгласно чл. 260р, ал. 4.

(3) Към съставно образувание се причислява сумата на разходите за включени данъци, които са отчетени от неговите съставни образувания – собственици с пряко или косвено участие в него съгласно данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества в сила в юрисдикцията, в която са разположени, пропорционално на правото им на дял от печалбата на контролираното чуждестранно дружество.

(4) Към съставно образувание, което е хибридно образувание, се причислява сумата на разходите за включени данъци, които са отчетени от неговото съставно образувание – собственик във връзка с допустимата печалба на хибридно образувание.

(5) Към съставно образувание, което е разпределило печалба или друга част от капитала през данъчния период, се причислява сумата на разходите за включени данъци, които са отчетени от неговите съставни образувания – собственици с пряко участие в него и които са свързани с това разпределение.

(6) В случай че към съставно образувание са причислени съгласно ал. 3 и ал. 4 разходите за включени данъци, свързани с пасивни доходи, тези разходи се включват в сумата на коригираните включени данъци на съставното образувание до размера на по-малкото от:

1. сумата на разходите за включени данъци, свързани с пасивни доходи, причислени към съставното образувание;

2. произведението на ставката на допълнителния данък за юрисдикцията на съставното образувание и сумата на пасивните доходи на съставното образувание, включени съгласно данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества или за прозрачност за данъчни цели. В този случай разликата до сумата по т. 1 не се разпределя съгласно ал. 3 и ал. 4.

(7) За целите на този член „пасивен доход“ са следните видове доход, включен в допустимата печалба, доколкото съставното образувание-собственик е било облагано по реда на данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества или в резултат на участие в собствеността на хибридно образувание:

1. доход от дивиденди или техни еквиваленти;

2. доход от лихви или техни еквиваленти;

3. доход от наеми;

4. доход от лицензионни възнаграждения;

5. годишна рента; или

6. нетна печалба от разпореждане с имот, който генерира доходи от източници по т. 1-5.

(8) Когато допустимата печалба на място на стопанска дейност се счита за допустима печалба на главното образувание съгласно чл. 260п, ал. 7 и 8, включените данъци на мястото на стопанска дейност върху тази печалба, задължението за които е

възникнало в юрисдикцията, в която е разположено и които са свързани с тази печалба, се считат за включени данъци на главното образувание до размера на производението на тази печалба и най-високата ставка на данък върху печалбата от обичайна дейност в юрисдикцията, в която е разположено главното образувание.

Корекции след подаване на декларацията и при промени в данъчната ставка

Чл. 260ц. (1) Когато съставно образувание коригира разходите за включени данъци за предходен данъчен период, със сумата на корекцията се коригират разходите за включени данъци на съставното образувание за данъчния период, в който е извършена корекцията, с изключение на случаите, когато корекцията е свързана с намаление на включените данъци за предходен отчетен период.

(2) Когато има намаление на включените данъци, които са били включени в сумата на коригираните включени данъци на съставното образувание в предходен данъчен период, ефективната данъчна ставка и допълнителният данък за този предходен период се преизчисляват съгласно чл. 260ю, ал. 1, като сумата на коригираните включени данъци се намали с размера на намалението на включените данъци. Допустимата печалба за текущия и предходни отчетни периоди се коригира съответно.

(3) По избор на подаващото информация съставно образувание съгласно чл. 260я²⁴, ал. 2, в случай на незначително намаление на включените данъци за предходен данъчен период, с размера на намалението може да се коригират включените данъци на съставното образувание за данъчния период, в който е извършена корекцията. Незначително намаление на включените данъци е общо намаление на коригираните включени данъци за юрисдикцията за данъчния период с по-малко от 1 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

(4) В случай че националната данъчна ставка бъде намалена до размер, по-нисък от 15 на сто, и в резултат от намалението бъдат отчетени разходи за отсрочени данъци, с размера на тези разходи се коригира задължението за включени данъци на съставното образувание, отчетени за предходен данъчен период в съответствие с чл. 260т.

(5) Когато разход за отсрочени данъци е определен при данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто, и ставката е увеличена в последващ данъчен период, размерът на разходите за отсрочени данъци, дължа се на това увеличение, се третира при плащане като корекция на задължението на съставното образувание за включени данъци за предходен данъчен период, отчетени съгласно чл. 260т. Размерът на корекцията по изречение първо не може да бъде по-голям от сумата на разходите за отсрочени данъци, която би била определена при данъчна ставка, равна на 15 на сто.

(6) Когато от сумата на разходите за текущи данъци на съставно образувание, включени в коригираните включени данъци на образуванието за данъчен период, не бъде платена, в срок от три години след края на този данъчен период, сума, по-голяма от 1 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, ефективната данъчна ставка и допълнителният данък за данъчния период, през който неплатената сума е била отчетена като включен данък, се преизчисляват в съответствие с чл. 260ю, ал. 1, като тази неплатена сума се изключва от коригираните включени данъци.

Глава тридесет и четвърта „д“
ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ЕФЕКТИВНАТА ДАΝЪЧНА СТАВКА И НА
ДОПЪЛНИТЕЛНИЯ ДАΝЪК

Определяне на ефективната данъчна ставка

Чл. 260ч. (1) Ефективната данъчна ставка на многонационална или голяма национална група се определя по следната формула за всеки данъчен период и за всяка юрисдикция, в която групата има нетна допустима печалба:

$$\text{ЕДС} = \text{КВД} / \text{НДПю},$$

където:

ЕДС е ефективната данъчна ставка на групата за юрисдикцията;

КВД е сумата на коригираните включени данъци на съставните образувания в юрисдикцията;

НДПю е нетната допустима печалба на съставните образувания в юрисдикцията.

(2) Нетната допустима печалба или загуба на съставните образувания в юрисдикцията за данъчна година се определя по следната формула:

$$\text{НДПЗю} = \text{ДП} - \text{ДЗ},$$

където:

НДПЗю е нетната допустима печалба или загуба на съставните образувания в юрисдикцията;

ДП е общата допустима печалба, ако има такава, на съставните образувания в юрисдикцията;

ДЗ е общата допустима загуба на съставните образувания в юрисдикцията;

Допустимите печалби или загуби на съставните образувания за целите на тази алинея са определените по реда на глава тридесет и четвърта „в“.

(3) Коригираните включени данъци и допустимите печалби или загуби на съставни образувания, които са инвестиционни образувания, не се вземат предвид при определянето на ефективната данъчна ставка по ал. 1 и на нетната допустима печалба по ал. 2.

(4) Ефективната данъчна ставка на съставно образувание без юрисдикция се определя за всеки данъчен период, отделно от ефективната данъчна ставка на всички останали съставни образувания.

Определяне на допълнителния данък

Чл. 260ш. (1) Когато ефективната данъчна ставка по чл. 260ч, ал. 1 за определена юрисдикция, в която се намират съставните образувания, е по-ниска от 15 на сто за данъчния период, многонационална или голяма национална група изчислява отделно допълнителния данък за всяко от своите съставни образувания, които имат допустима печалба, взета предвид при определянето на нетната допустима печалба на тази юрисдикция. Допълнителният данък се определя за юрисдикция.

(2) Ставката на допълнителния данък за данъчен период е равна на положителната разлика между 15 на сто и размера на ефективната данъчна ставка по чл. 260ч, ал. 1.

(3) Допълнителният данък за данъчен период за юрисдикция е положителна величина, ако има такава, и се определя по следната формула:

$$\text{ДДю} = (\text{ДППю} \times \text{СДД}) + \text{КДД} - \text{НДД},$$

където:

ДДю е допълнителният данък за юрисдикция;
ДППю е допълнителната печалба за юрисдикция;
СДД е ставката на допълнителния данък по ал. 2;
КДД е коригираният допълнителен данък по чл. 260ю;
НДД е националният допълнителен данък по чл. 260я²⁵ или допустимият национален допълнителен данък на друга юрисдикция.

(4) Допълнителната печалба за юрисдикция по ал. 3 е положителна величина, ако има такава, и се определя по следната формула:

$$\text{ДППю} = \text{НДПю} - \text{ИССД},$$

където:

ДППю е допълнителната печалба за юрисдикция;
НДПю е нетната допустима печалба, определена съгласно чл. 260ч, ал. 2 за юрисдикцията;

ИССД е сумата на изключението за съществена стопанска дейност за юрисдикцията определена съгласно чл. 260щ.

(5) Допълнителният данък за съставно образувание за текущия данъчен период се определя по следната формула:

$$\text{ДДсо} = \text{ДДю} \times (\text{ДПсо} / \text{ОДПсо}),$$

където:

ДДсо е допълнителният данък за съставно образувание;
ДДю е допълнителният данък за юрисдикция;
ДПсо е допустимата печалба на съставното образувание за данъчен период, определена по реда на глава тридесет и четвърта „в“;

ОДПсо е сборът на допустимите печалби на всички съставни образувания за данъчен период в юрисдикцията.

(6) В случай че допълнителният данък за юрисдикция по ал. 3 е резултат само от наличието на коригиран допълнителен данък по чл. 260ю, ал. 1 и няма нетна допустима печалба в юрисдикцията за този данъчен период, допълнителният данък за тази юрисдикция се разпределя на всяко съставно образувание, като се използва формулата по ал. 5, въз основа на допустимата печалба на съставните образувания за данъчните периоди, за които се правят корекциите по чл. 260ю, ал. 1.

(7) Допълнителният данък на съставно образувание без юрисдикция се определя отделно от допълнителния данък на другите съставни образувания.

(8) За целите на този член съставните образувания на многонационална или голяма национална група включват и данъчно задължените лица, дължащи допълнителен данък съгласно чл. 260е, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 2, ал. 4, т. 2 и ал. 6, т. 2.

(9) Когато образувание майка от многонационална или голяма национална група е разположено в държава членка на Европейския съюз и притежаваните от него пряко или косвено съставни образувания, разположени в същата или в друга юрисдикция, подлежат на облагане с допустим национален допълнителен данък за данъчния период в тези юрисдикции, определеният за образуванието майка по реда на този член и дължим съгласно чл. 260е допълнителен данък се намалява до изчерпването му с размера на допустимия национален допълнителен данък, дължим от образуванието майка или от тези съставни образувания.

(10) Когато допустим национален допълнителен данък е определен в съответствие с допустими счетоводни стандарти на крайното образуване майка или с Международните счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243, от 11.9.2002 г.), за съставните образувания на многонационалната или голямата национална група, разположени в държава членка на Европейския съюз, не се определя допълнителен данък по реда на този член за данъчния период, с изключение на случаите, в които в данъчния период е дължим коригиран допълнителен данък по чл. 260ю, който не е част от този допустим национален допълнителен данък.

(11) Когато допустим национален допълнителен данък, дължим в юрисдикция от съставните образувания на многонационална или голяма национална група, не е внесен до края на четвъртия данъчен период след данъчния период, за който е бил дължим, невнесеният национален допълнителен данък не е дължим в тази юрисдикцията след края на четвъртия данъчен период и се добавя към допълнителния данък, определен за юрисдикцията по реда на този член.

Изключение за съществена стопанска дейност

Чл. 260щ. (1) За целите на този член:

1. „Допустими наети лица“ са лицата, наети на пълно или непълно работно време от съставното образуване, както и независими изпълнители, участващи в обичайната дейност на многонационалната или национална група под ръководството и контрола на групата;

2. „Допустими разходи за персонал“ са разходите за възнаграждения на наетите лица, включително заплати, надници и други разходи, с които се предоставя пряка и разграничима лична облага на наетото лице, като например здравно и пенсионно осигуряване, данъци върху доходи от трудови правоотношения и вноски за социално осигуряване за сметка на работодателя;

3. „Допустими дълготрайни материални активи“ са:

- а) имоти, машини и съоръжения, намиращи се в юрисдикцията;
- б) природни ресурси, намиращи се в юрисдикцията;
- в) правото на ползване на лизингополучател на материални дълготрайни активи, намиращи се в юрисдикцията;
- г) лиценз или подобна договореност, даден от правителството за използване на недвижимо имущество или експлоатация на природни ресурси, което е свързано със значителни инвестиции в материални активи.

(2) За целите на определяне на допълнителния данък, нетната допустима печалба за дадена юрисдикцията се намалява със сумата на изключението за разходи за персонал по ал. 3 и на изключението за дълготрайни материални активи по ал. 4 на всяко съставно образуване, разположено в тази юрисдикция. Предходното изречение не се прилага, когато подаващото информация съставно образуване е упражнило избор да не се прилага изключението за съществена стопанска дейност за данъчния период съгласно чл. 260я²⁴.

(3) Изключението за разходи за персонал на съставно образуване, разположено в дадена юрисдикция, е равно на 5 на сто от допустимите разходи за персонал, свързани с допустими наети лица, които извършват дейност за многонационалната или голямата национална група в тази юрисдикция, с изключение на допустими разходи за персонал, които:

1. са капитализирани като част от стойността на допустим дълготраен материален актив;

2. са свързани с доход, изключен съгласно чл. 260о.

(4) Изключението за дълготрайни материални активи на съставно образувание, разположено в дадена юрисдикция, е равно на 5 на сто от балансовата стойност на допустимите дълготрайни материални активи, намиращи се в тази юрисдикция, с изключение на балансовата стойност на:

1. недвижимо имущество, включително земя и сгради, държано за продажба, за отдаване на лизинг или като инвестиция;

2. дълготрайни материални активи, с които се генерира доход, изключен съгласно чл. 260о.

(5) За целите на ал. 4 балансовата стойност на допустимите дълготрайни материални активи е средноаритметичната стойност от балансовите стойности на допустимите дълготрайни материални активи в началото и в края на данъчния период, използвани за изготвяне на консолидирания финансов отчет на многонационалната или голямата национална група, намалена с натрупаната амортизация и изчерпване и увеличена със сумата на капитализираните разходи за персонал.

(6) За целите на ал. 3 и ал. 4 допустимите разходи за персонал и допустимите дълготрайни материални активи на съставно образувание, което е място на стопанска дейност, са тези, които са включени в неговия индивидуален финансов отчет съгласно чл. 260п, ал. 1-4, при условие че допустимите разходи за персонал и допустимите дълготрайни материални активи се намират в същата юрисдикция, в която е разположено мястото на стопанска дейност. В този случай допустимите разходи за персонал и допустимите дълготрайни материални активи на мястото на стопанска дейност не се включват в допустимите разходи за персонал и допустимите дълготрайни материални активи на главното образувание.

(7) Когато печалбата на място на стопанска дейност е била изцяло или частично изключена съгласно чл. 260р, ал. 1 и чл. 260я¹⁰, ал. 5, допустимите разходи за персонал и допустимите дълготрайни материални активи на това място на стопанска дейност не се вземат предвид в същото съотношение при определянето на изключението за съществена стопанска дейност на многонационалната или голямата национална група съгласно този член.

(8) Когато допустимите разходи за персонал, извършени по отношение на допустими наети лица, платени от образувание със смесен характер, и допустимите дълготрайни материални активи, собственост на образувание със смесен характер, които не са причислени по реда на ал. 7, те се причисляват на:

1. съставните образувания - собственици на образуванието със смесен характер, пропорционално на сумата, която им е причислена съгласно чл. 260р, ал. 4, при условие че допустимите наети лица и допустимите дълготрайни материални активи се намират в юрисдикцията на съставните образувания – собственици;

2. образуванието със смесен характер, в случай че то е крайно образувание майка, намалени пропорционално на печалбата, изключена при определянето на допустимата печалба на образуванието със смесен характер съгласно чл. 260я¹⁰, ал. 1 и 2, при условие че допустимите наети лица и допустимите дълготрайни материални активи се намират в юрисдикцията на образуванието със смесен характер.

(9) Всички допустими разходи за персонал и допустими дълготрайни материални активи на образуванието със смесен характер, извън тези по ал. 8, не се вземат предвид при определянето на изключението за съществена стопанска дейност на многонационалната или голямата национална група.

(10) Изключението за съществена стопанска дейност на всяко съставно образувание без юрисдикция се определя за всеки данъчен период отделно от изключението за съществена стопанска дейност на всички останали съставни образувания.

(11) Изключението за съществена стопанска дейност, определено по реда на този член, не включва изключението за разходи за персонал и изключението за дълготрайни материални активи на инвестиционни образувания, разположени в тази юрисдикция.

Коригиран допълнителен данък

Чл. 260ю. (1) Когато корекция на включените данъци или на допустимата печалба или загуба, извършена по реда на чл. 260ш, ал. 11, чл. 260н, ал. 13-16, чл. 260у, ал. 7, чл. 260ц, ал. 1-3 и ал. 6 и чл. 260я¹², ал. 6 води до преизчисляване на ефективната данъчна ставка и на допълнителния данък на многонационалната или голямата национална група за предходен данъчен период, ефективната данъчна ставка и допълнителният данък се преизчисляват по реда на чл. 260ч, чл. 260ш и чл. 260щ. Всяко увеличение на допълнителния данък в резултат на преизчислението по изречение първо се счита за коригиран допълнителен данък за целите на чл. 260ш, ал. 3 за данъчния период, в който е извършено преизчислението.

(2) Когато при наличие на коригиран допълнителен данък липсва нетна допустима печалба за юрисдикцията за данъчния период, допустимата печалба на всяко съставно образувание, разположено в тази юрисдикция, е равна на допълнителния данък, разпределен на тези съставни образувания по реда на чл. 260ш, ал. 5 и ал. 6, разделен на 15 на сто.

(3) Когато съгласно чл. 260т, ал. 5 е дължим коригиран допълнителен данък, допустимата печалба на всяко съставно образувание, разположено в юрисдикцията, е равна на допълнителния данък, разпределен на съставното образувание, разделен на 15 на сто. Дължимият коригиран допълнителен данък по изречение първо се разпределя само на съставни образувания, чиято сума на коригираните включени данъци е отрицателна и по-ниска от допустимата печалба или загуба тези съставни образувания, умножена по 15 на сто, пропорционално за всяко от тях съгласно следната формула:

$(\text{ДПЗ} \times 15 \text{ на сто}) - \text{КВД}$,

където:

ДПЗ е допустимата печалба или загуба;

КВД са коригираните включени данъци.

(4) Когато на съставно образувание е разпределен коригиран допълнителен данък по реда на този член и по реда на чл. 260ш, ал. 5 и 6, това съставно образувание се счита за съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка за целите на чл. 260е, чл. 260ж, чл. 260з, чл. 260и, чл. 260ш, ал. 9-11, чл. 260к и чл. 260л .

Съставни образувания с малцинствен контрол

Чл. 260я. (1) За целите на този член:

1. „Съставно образувание с малцинствен контрол“ е съставно образувание, в което крайното образувание майка притежава пряко или косвено участие в собствеността от 30 на сто или по-малко.

2. „Образуване майка с малцинствен контрол“ е съставно образуване с малцинствен контрол, което притежава, пряко или косвено, контролиращо участие в друго съставно образуване с малцинствен контрол, освен в случаите, когато контролиращото участие в първото образуване се притежава, пряко или косвено, от друго съставно образуване с малцинствен контрол .

3. „Подгрупа с малцинствен контрол“ е образуване майка с малцинствен контрол и неговите дъщерни предприятия с малцинствен контрол.

4. „Дъщерно предприятие с малцинствен контрол“ е съставно образуване с малцинствен контрол, в което контролиращото участие се притежава, пряко или косвено, от образуване майка с малцинствен контрол.

(2) При определяне на ефективната данъчна ставка и на допълнителния данък за дадена юрисдикция по реда на чл. 260м-260р и чл. 260я¹⁰-260я¹⁵ по отношение на членове на подгрупа с малцинствен контрол се счита, че подгрупата с малцинствен контрол е отделна многонационална или голяма национална група. Коригираните включени данъци и допустимата печалба или загуба на членове на подгрупа с малцинствен контрол не се взема предвид при определянето на ефективната данъчна ставка по реда на чл. 260ч, ал. 1 и на нетната допустима печалба по реда на чл. 260ч, ал. 2 на многонационалната или голямата национална група.

(3) Ефективната данъчна ставка и допълнителният данък на съставно образуване с малцинствен контрол, което не е член на подгрупа с малцинствен контрол, се определя за отделно съставно образуване по реда на чл. 260м-260р и чл. 260я¹⁰-260я¹⁵. Коригираните включени данъци и допустимата печалба или загуба на съставното образуване с малцинствен контрол не се взема предвид при определянето на ефективната данъчна ставка по реда на чл. 260ч, ал. 1 и на нетната допустима печалба по реда на чл. 260ч, ал. 2 на многонационалната или голямата национална група. Тази алинея не се прилага за съставно образуване с малцинствен контрол, което е инвестиционно образуване.

Глава тридесет и четвърта „е“ ОБЛЕКЧЕНИ РЕЖИМИ И ИЗКЛЮЧЕНИЯ

Изключение „de minimis“

Чл. 260я¹. (1) Разпоредбите на чл. 260ч - чл. 260я не се прилагат, когато подаващото информация съставно образуване е упражнило ежегодно избор съгласно чл. 260я²⁴, ал. 2 дължимият допълнителен данък по отношение на съставните образувания, разположени в дадена юрисдикция да бъде равен на нула за данъчен период, в случай че в същия данъчен период са изпълнени едновременно следните условия:

1. средните допустими приходи на всички съставни образувания, разположени в тази юрисдикция, са по-ниски от 10 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото;

2. средната допустима печалба или загуба на всички съставни образувания, разположени в тази юрисдикция, е по-ниска от 1 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

(2) Средните допустими приходи и средната допустима печалба или загуба по ал. 1 са средноаритметичните допустими приходи и средноаритметичната допустима печалба или загуба на съставните образувания за данъчния период и двата предходни данъчни периода. Когато за единия или и за двата предходни данъчни периода няма съставни образувания с допустими приходи или допустима загуба, тези данъчни периоди

не се вземат предвид при изчисляването на средните допустими приходи и средната допустима печалба или загуба на тази юрисдикция.

(3) Допустимите приходи на съставните образувания, разположени в дадена юрисдикция, за данъчен период, е сборът на всички приходи на съставните образувания, разположени в тази юрисдикция, намалени или увеличени с корекциите по реда на глава тридесет и четвърта „в“.

(4) Допустимата печалба или загуба на съставните предприятия, разположени в дадена юрисдикция, за данъчен период, е нетната допустима печалба или загуба за тази юрисдикция, определена по реда на чл. 260ч, ал. 2.

(5) Изключението „de minimis“ съгласно ал. 1-4 не се прилага по отношение на съставни образувания без юрисдикция или на инвестиционни образувания. Приходите и допустимата печалба или загуба на такива образувания не се вземат предвид при определянето на изключението „de minimis“.

Облекчен режим при допустим национален допълнителен данък

Чл. 260я². Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор допълнителният данък на многонационална група по чл. 260а, ал. 2 в дадена юрисдикция да се счита за равен на нула за данъчен период, в случай че съгласно законодателството на тази юрисдикция с допустим национален допълнителен данък се облагат разположените в нея съставни образувания от групата, облагани с ниска данъчна ставка, и са спазени стандартите за облекчен режим при допустим национален допълнителен данък съгласно документа „Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Административни насоки към типовите глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)“, юли 2023, на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

Облекчен режим за съставни образувания с незначителен размер

Чл. 260я³. (1) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за данъчен период, при който размерът на приходите, коригираните включени данъци и допустимата печалба на съставните образувания с незначителен размер в юрисдикция за целите на определянето на ефективната данъчна ставка за тази юрисдикция се изчисляват опростено по реда на ал. 3. Изборът по изречение първо е в сила само за данъчния период, за който е упражнен.

(2) За целите на този член съставно образувание с незначителен размер е съставно образувание от многонационална група, включително негово място на стопанска дейност, което не е включено в консолидирания финансов отчет на групата, подлежащ на задължителен финансов одит, на основание на неговия размер или същественост.

(3) За целите на този член:

1. допустимата печалба на съставно образувание с незначителен размер е равна на приходите на това съставно образувание съгласно отчета по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави.

2. коригираните включени данъци на съставно образувание с незначителен размер са разходите за данъци на това съставно образувание съгласно отчета по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави.

(4) Алинея 1 не се прилага за съставни образувания с незначителен размер с приходи, по-големи от 50 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, когато отчетът по държави на групата,

предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави, не е изготвен на базата на квалифицирани финансови отчети по смисъла на чл. 260я²².

Други условия за ползване на облекчени режими

Чл. 260я⁴. Членове 260я², 260я³ и 260я²⁰ не се прилагат по отношение на юрисдикция, когато:

1. за юрисдикцията би могъл да бъде определен допълнителен данък, в случай че ефективната данъчна ставка, определена за тази юрисдикция, е по-ниска от 15 на сто;

2. юрисдикцията е уведомила съставните образувания от многонационалната група, разположени в тази юрисдикция, в срок до 36 месеца след подаване на информационната декларация за многонационалната група, за съществуването на факти и обстоятелства, които биха могли да окажат значително влияние върху изпълнението на условията, необходими за ползване на облекчените режими по член 260я², чл. 260я³ и чл. 260я²⁰ и е поискала изясняване на тези факти и обстоятелства;

3. в срок от 6 месеца съставните образувания по т. 2 не са отговорили на уведомлението или не са доказали, че тези факти и обстоятелства не оказват значително влияние върху изпълнението на условията, необходими за ползване на облекчените режими по член 260я², чл. 260я³ и чл. 260я²⁰.

Глава тридесет и четвърта „ж“ СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ПРИ КОРПОРАТИВНО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ И ХОЛДИНГОВИ СТРУКТУРИ

Прилагане на праг за консолидираните приходи при сливане или разделяне

Чл. 260я⁵. (1) За целите на този член:

1. „Сливане“ е договореност, при която:

а) всички или по същество всички образувания от две или повече отделни групи се поставят под общ контрол така, че да представляват образувания от една комбинирана група;

б) образувание, което не е член на група, се поставя под общ контрол с друго образувание или група така, че да представляват образувания от една комбинирана група.

2. „Разделяне“ е договореност, при която образувания от една група се разделят на две или повече групи, които не се включват в консолидирания финансов отчет на едно и също крайно образувание майка.

(2) Когато две или повече групи се сливат в една група в някой от четирите последователни данъчни периода преди проверявания данъчен период, прагът по чл. 260а, ал. 2 се счита за достигнат за данъчен период преди сливането, за който сборът на годишните приходи в консолидираните финансови отчети на тези групи е равен на или превишава 750 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

(3) Когато образувание, което не е член на група, се слива с друго образувание или група в проверявания данъчен период и някое от двете образувания или групата няма консолидиран финансов отчет за някой от четирите последователни данъчни периода преди проверявания данъчен период, прагът по чл. 260а, ал. 2 се счита за

достигнат за този данъчен период, за който сборът на годишните приходи във всеки от техните индивидуални финансови отчети или консолидирани финансови отчети за този данъчен период е равен на или превишава 750 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

(4) Когато многонационална или голяма национална група по чл. 260а, ал. 2 се раздели на две или повече групи (всяка от тях наричана по-нататък „отделена група“), прагът по чл. 260а, ал. 2 се счита за достигнат от отделена група, когато:

1. по отношение на първия проверяван данъчен период след разделянето, в случай че отделената група има годишни приходи за този данъчен период, равни на или превишаващи 750 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото;

2. по отношение на втория до четвъртия проверявани данъчни периода след разделянето, в случай че отделената група има годишни приходи за поне два от трите данъчни периода, равни на или превишаващи 750 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото

Съставни образувания, които стават част от или напускат многонационална или голяма национална група

Чл. 260я⁶. (1) Когато едно образувание (наричано по-нататък „целево образувание“) стане или престане да бъде съставно образувание на многонационална или голяма национална група в резултат от прехвърляне на пряко или косвено участие в собствеността на това целево образувание или целевото образувание стане крайно образувание майка на нова група през данъчен период (наричан по-нататък „година на придобиване“), целевото образувание се счита за член на многонационалната или голямата национална група за целите на част пета „а“, при условие че негови активи, пасиви, приходи, разходи и парични потоци се включват по метода на пълната консолидация в консолидирания финансов отчет на крайното образувание майка в годината на придобиване. Ефективната данъчна ставка и допълнителният данък на целевото образувание се определят съгласно ал. 2-8.

(2) В годината на придобиване многонационалната или голямата национална група взема предвид само нетния счетоводен финансов резултат и коригираните включени данъци на целевото образувание, които са включени в консолидирания финансов отчет на крайното образувание майка за целите на част пета „а“.

(3) В годината на придобиване и през всеки следващ данъчен период допустимата печалба или загуба и коригираните включени данъци на целевото образувание се определят по историческа цена на неговите активи и пасиви.

(4) В годината на придобиване при определянето на допустимите разходи за персонал на целевото образувание съгласно чл. 260щ, ал. 3 се вземат предвид само разходи, които са включени в консолидирания финансов отчет на крайното образувание майка.

(5) Балансовата стойност на допустимите дълготрайни материални активи на целевото образувание съгласно чл. 260щ, ал. 4 се определя пропорционално на периода през годината на придобиване, в който целевото образувание е било част от многонационалната или голямата национална група.

(6) С изключение на отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с допустима загуба съгласно чл. 260ф, отсрочените данъчни активи и отсрочените данъчни пасиви на целевото образувание, които се трансферират между многонационални или големи национални групи, се отчитат от придобиващата многонационална или голяма национална група по същия начин и в същата степен, както ако биха били отчетени, в

случай че придобиващата многонационална или голяма национална група е контролирала целевото образуване при формирането на тези активи и пасиви.

(7) Отсрочените данъчни пасиви на целевото образуване, които са били включени в корекцията за отсрочени данъци на това образуване, се счита че са намерили обратно проявление за целите на чл. 260у, ал. 8 от разпореждащата се многонационална или голяма национална група и се считат за възникнали от придобиващата многонационална или голяма национална група през годината на придобиване, след което намаляване на включените данъци съгласно чл. 260у, ал. 8 се извършва в годината, в която е настъпило обстоятелството да бъдат намалени коригираните включени данъци съгласно чл. 260у, ал. 8.

(8) Когато целевото образуване е образуване майка и образуване от две или повече многонационални или големи национални групи в годината на придобиване, то дължи първичен допълнителен данък поотделно за съставните си образувания, облагани с ниска данъчна ставка, от всяка от тези групи, определен съобразно дела на образуването майка от допълнителния данък на тези съставни образувания, определен за всяка многонационална или голяма национална група.

(9) Независимо от ал. 1-8, придобиването или разпореждането с контролиращо участие в целево образуване се счита за придобиване или разпореждане с активи и пасиви, когато юрисдикцията, в която е разположено целевото образуване или, при данъчно прозрачно дружество, юрисдикцията, в която са разположени активите му, третира придобиването или разпореждането с контролиращо участие по същия или подобен начин като придобиване или разпореждане с активи и пасиви и облага с включен данък разпореждащото се образуване върху разликата между стойността за данъчни цели и платената за контролиращото участие цена или справедливата стойност на активите и пасивите.

Трансфер на активи и пасиви

Чл. 260я⁷. (1) За целите на този член:

1. „Реорганизация“ означава преобразуване или трансфер на активи и пасиви при сливане, разделяне, ликвидация или подобно преобразуване, при което:

а) насрещната престация за прехвърлянето представлява, изцяло или в значителна част, акции или дялове, емитирани от придобиващото съставно образуване или от лице, свързано с придобиващото съставно образуване, или в случай на ликвидация - акции или дялове на целевото образуване, или не е договорена насрещна престация, в случай че емитирането на акции или дялове не е икономически значимо;

б) печалбата или загубата на разпореждащото се съставно образуване от разпореждането с тези активи не подлежи изцяло или частично на данъчно облагане;

в) съгласно данъчното законодателство на юрисдикцията, в която е разположено придобиващото съставно образуване, същото следва да определи данъчния си финансов резултат след разпореждането или придобиването в съответствие със стойността за данъчни цели на активите при разпореждащото се съставно образуване, коригирани с всяка неквалифицирана печалба или загуба от разпореждането или придобиването.

2. „Неквалифицирана печалба или загуба“ е по-малкото от облагаемата в юрисдикцията на разпореждащото се съставно образуване печалба или загуба на това съставно образуване от реорганизация и отчетената за счетоводни цели печалба или загуба от същата реорганизация.

(2) Съставно образуване, което извършва разпореждане с активи и пасиви (наричано „разпореждащо се съставно образуване“), включва печалбата или загубата от разпореждането при определяне на допустимата си печалба или загуба.

(3) Съставно образувание, което придобива активи и пасиви (наричано „придобиващо съставно образувание“), определя допустимата си печалба или загуба по балансова стойност на придобитите активи и пасиви, определена в съответствие със счетоводните стандарти, в съответствие с които е изготвен консолидираният финансов отчет на крайното образувание майка.

(4) Алинея 2 и 3 не се прилагат, когато разпореждане или придобиване на активи и пасиви се извършва при реорганизация. В този случай:

1. разпореждащото се съставно образувание изключва всяка печалба или загуба от такова разпореждане при определяне на допустимата си печалба или загуба;

2. придобиващото съставно образувание определя допустимата си печалба или загуба на базата на балансовата стойност на придобитите активи и пасиви при разпореждащото се съставно образувание към момента на разпореждането.

(5) Алинеи 2-4 не се прилагат, когато разпореждането с активи и пасиви се извършва в рамките на реорганизация, при която разпореждащото се съставно образувание отчита неквалифицирана печалба или загуба. В този случай:

1. разпореждащото се съставно образувание включва печалбата или загубата от разпореждането при определяне на допустимата си печалба или загуба до размера на неквалифицираната печалба или загуба;

2. придобиващото съставно образувание определя допустимата си печалба или загуба след придобиването по балансова стойност на придобитите активи и пасиви при разпореждащото се съставно образувание към момента на разпореждането, коригирана с неквалифицираната печалба или загуба съгласно данъчното законодателство на юрисдикцията на придобиващото съставно образувание.

(6) По избор на подаващото информация съставно образувание, съставно образувание, което е задължено или има възможност в юрисдикцията, в която е разположено, да коригира за данъчни цели своите активи и пасиви до справедлива стойност, може:

1. при определяне на допустимата си печалба или загуба да включи печалба или загуба за своите активи и пасиви, която:

а) е равна на разликата между балансовата стойност за счетоводни цели на активите или пасивите към датата непосредствено преди датата на събитието, при настъпването на което се извършва корекцията за данъчни цели (наричано по-нататък „коригиращо събитие“) и справедливата стойност на активите или пасивите към датата непосредствено след датата на коригиращото събитие, и

б) се намалява или увеличава с неквалифицираната печалба или загуба, ако има такава, отчетена във връзка с коригиращото събитие.

2. при определяне на допустимата си печалба или загуба за данъчните периоди, приключващи след датата на коригиращото събитие, да използва справедливата стойност за счетоводни цели на активите или пасивите към датата непосредствено след датата на коригиращото събитие;

3. при определяне на допустимата си печалба или загуба да включи нетната сума, определена съгласно т. 1, както следва:

а) да включи нетната сума в данъчния период, в който е настъпило коригиращото събитие, или

б) да включи по една пета част от нетната сума в данъчния период, в който е настъпило коригиращото събитие и в четирите следващи данъчни периода. В случай че съставното образувание престане да бъде част от многонационалната или голямата национална група през този период, невключената част се включва в данъчния период, в който престава да бъде част от групата.

Съвместни предприятия

Чл. 260я⁸. (1) За целите на този член:

1. „Съвместно предприятие“ е образувание, инвестицията в което се отчита по метода на собствения капитал в консолидирания финансов отчет на крайното образувание майка, при условие крайното образувание майка държи пряко или косвено най-малко 50 на сто от участията в собствеността му. Не е съвместно предприятие:

а) крайно образувание майка на многонационална или голяма национална група, което е задължено да прилага първично облагане с допълнителен данък;

б) изключено образувание по чл. 260а, ал. 4;

в) образувание, участието в собствеността на което се държи от многонационалната или голямата национална група пряко чрез изключено образувание по чл. 260а, ал. 4 и което отговаря на някое от следните условия:

аа) извършва дейност, която се състои изцяло или почти изцяло в държане на активи или инвестиране на средства в полза на своите инвеститори;

бб) извършва дейности, които са спомагателни към дейностите, извършвани от изключеното образувание; или

вв) по същество цялата му печалба не се взема предвид при определяне на допустимата печалба и загуба съгласно чл. 260н, ал. 2, т. 2 и 3.

г) образувание, което се притежава от многонационална или голяма национална група, състояща се изцяло от изключени образувания;

д) дъщерно предприятие на съвместно предприятие.

2. „Дъщерно предприятие на съвместно предприятие“ е

а) образувание, чиито активи, пасиви, приходи, разходи и парични потоци се консолидират от съвместно предприятие съгласно допустим счетоводен стандарт или биха били консолидирани, в случай че съвместното предприятие е задължено да консолидира тези активи, пасиви, приходи, разходи и парични потоци съгласно допустим счетоводен стандарт, или

б) място на стопанска дейност, чието главно образувание е съвместно предприятие или образувание по буква „а“; в този случай мястото на стопанска дейност се счита за отделно дъщерно предприятие на съвместно предприятие.

(2) Образувание майка, което държи пряко или косвено участие в собствеността на съвместно предприятие или дъщерно предприятие на съвместно предприятие, дължи първичен допълнителен данък съгласно чл. 260е, чл. 260ж и чл. 260з за това съвместно предприятие или дъщерно предприятие на съвместно предприятие съобразно своя дял от допълнителния им данък.

(3) Допълнителният данък на съвместното предприятие и на неговите дъщерни предприятия (наричани по-нататък „група съвместни предприятия“) се определя по реда на глави тридесет и четвърта „в“ до тридесет и четвърта „ж“ като се счита, че те са съставни образувания на отделна многонационална или голяма национална група, а съвместното предприятие е крайното образувание майка на тази група.

(4) Допълнителният данък, дължим от групата съвместни предприятия, се намалява с дела на всяко образувание майка съгласно ал. 2 от допълнителния данък на всеки член на групата, определен съгласно ал. 3. Оставащият допълнителен данък след прилагане на изречение първо се прибавя към общия размер на вторичния допълнителен данък, определен съгласно чл. 260л, ал. 2. За целите на тази алинея „допълнителен данък, дължим от групата съвместни предприятия“ е делът на предприятието майка от допълнителния данък на тази група.

Многонационални групи с повече от една майка

Чл. 260я⁹. (1) За целите на този член:

1. „многонационална или голяма национална група с повече от една майка“ са две или повече групи, чиито крайни образувания майки имат договореност за обвързана структура или договореност за допускане до търговия на два капиталови пазара, като най-малко едно образувание или място на стопанска дейност от общата група е разположено в различна юрисдикция от останалите образувания от общата група.

2. „обвързана структура“ е договореност между две или повече крайни образувания майки на различни групи, съгласно която:

а) най-малко 50 на сто от участията в собствеността на крайните образувания майки се търгуват на една цена, в случай че са допуснати до търговия на капиталов пазар и по причини, дължащи се на формата на собственост, ограничения за прехвърляне или други условия се комбинират помежду си и не могат да се прехвърлят или търгуват поотделно;

б) някое от крайните образувания майки изготвя консолидиран финансов отчет, в който активите, пасивите, приходите, разходите и паричните потоци на всички образувания от отделните групи се представят като такива на едно предприятие и които подлежат на независим финансов одит съгласно регулаторен режим.

3. „договореност за допускане до търговия на два капиталови пазара“ е договореност между две или повече крайни образувания майки на различни групи, съгласно която:

а) крайните образувания майки комбинират стопанската си дейност по силата на договор;

б) по силата на договорни отношения крайните образувания майки разпределят дивиденди и ликвидационни дялове съгласно фиксирани коефициенти;

в) дейностите на крайните образувания майки се управляват като такива на едно предприятие по силата на договорни отношения, като запазват юридическата си самостоятелност;

г) участията в собствеността на крайните образувания майки се котират, търгуват или прехвърлят поотделно на различни капиталови пазари;

д) крайните образувания майки изготвят консолидиран финансов отчет, в който активите, пасивите, приходите, разходите и паричните потоци на всички образувания от отделните групи се представят като такива на едно предприятие и които подлежат на независим финансов одит съгласно регулаторен режим.

(2) Когато образувания и съставни образувания от две или повече групи са част от многонационална или голяма национална група с повече от една майка, тези образувания и съставни образувания се считат за образувания и съставните образувания на една многонационална или голяма национална група с повече от една майка. Образувание, което не е изключено образувание съгласно чл. 260а, ал. 4, се счита за съставно образувание, в случай че се включва в консолидирания финансов отчет на многонационалната или голямата национална група с повече от една майка по метода на пълната консолидация или неговото контролиращо участие се държи от образувания от многонационалната или голямата национална група с повече от една майка.

(3) Консолидираният финансов отчет на многонационална или голяма национална група с повече от една майка е консолидираният финансов отчет съгласно ал. 1, т. 2 и 3, изготвен на базата на допустими счетоводни стандарти, които се считат за счетоводни стандарти на крайното образувание майка.

(4) Крайните образувания майки на отделните групи, които съставят многонационална или голяма национална група с повече от една майка, са крайни образувания майки на многонационалната или голямата национална група с повече от

една майка. Когато част пета „а“ се прилага по отношение на многонационална или голяма национална група с повече от една майка, всяка препратка към крайно образуване майка се счита за препратка към крайните образувания майки на многонационална или голяма национална група с повече от една майка.

(5) Образуванията майки на многонационална или голяма национална група с повече от една майка, разположени в държава членка на Европейския съюз, включително всяко крайно образуване майка, дължат първичен допълнителен данък съгласно чл. 260е, чл. 260ж и чл. 260з за съставните образувания, облагани с ниска данъчна ставка, съобразно своя дял от допълнителния им данък.

(6) Съставните образувания на многонационална или голяма национална група с повече от една майка, разположени в държава членка на Европейския съюз, прилагат вторично облагане с допълнителен данък съгласно чл. 260и-260л, като вземат предвид допълнителния данък на всяко съставно образуване от групата, облагано с ниска данъчна ставка.

(7) Крайните образувания майки на многонационална или голяма национална група с повече от една майка подават информационна декларация за допълнителния данък съгласно чл. 260я², в случай че не са определили подаващо информация съставно образуване по смисъла на чл. 260я²³, ал. 4, т. 2. Информационната декларация включва информация за всяка от групите, които съставят многонационална или голяма национална група с повече от една майка.

Глава тридесет и четвърта „з“ НЕУТРАЛНИ ДАНЪЧНИ РЕЖИМИ И РЕЖИМИ ЗА ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ ПРИ РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ПЕЧАЛБА

Крайно образуване майка, което е образуване със смесен характер

Чл. 260я¹⁰. (1) Допустимата печалба на образуване със смесен характер, което е крайно образуване майка, се намалява за данъчния период с размера на допустимата печалба, която може да бъде причислена на притежателя на участие в собствеността в образуването със смесен характер, в случай че е изпълнено някое от следните условия:

1. притежателят на участие в собствеността подлежи на данъчно облагане за тази печалба за данъчен период, който приключва до 12 месеца след края на данъчния период, с данъчна ставка, която е равна на или по-висока от 15 на сто;

2. може с основание да се очаква, че общият размер на коригираните включени данъци на крайното образуване майка и на данъците, платени от притежателя на участие в собствеността върху такава печалба в срок до 12 месеца след края на данъчния период, е по-висок от или равен на 15 на сто от тази печалба.

(2) Допустимата печалба на образуване със смесен характер, което е крайно образуване майка, се намалява за данъчния период и с размера на допустимата печалба, която се разпределя на притежателя на участие в собствеността на образуване със смесен характер, в случай че притежателят на участие в собствеността е:

1. физическо лице, което е местно лице за данъчни цели в юрисдикцията, в която е разположено крайното образуване майка, и което притежава участие в собствеността, представляващо право на 5 на сто или по-малко от печалбите и активите на крайното образуване майка;

2. публично образуване, международна организация, организация с нестопанска цел или пенсионен фонд, което е местно лице за данъчни цели в юрисдикцията, в която е разположено крайното образуване майка, и което притежава участие в собствеността,

представляващо право на 5 на сто или по-малко от печалбите и активите на крайното образувание майка.

(3) Допустимата загуба на образувание със смесен характер, което е крайно образувание майка, се намалява за данъчния период и със сумата на допустимата загуба, която може да бъде причислена на притежателя на участие в собствеността в образуванието със смесен характер. Изречение първо не се прилага, доколкото притежателят на участие в собствеността няма право да използва такава загуба при определянето на данъчния си финансов резултат.

(4) Включените данъци на образувание със смесен характер, което е крайно образувание майка, се намаляват пропорционално на размера на намалението на допустимата печалба съгласно ал. 1 и 2.

(5) Алинеи 1-4 се прилагат по отношение на място на стопанска дейност, чрез което образувание със смесен характер, което е крайно образувание майка, извършва изцяло или частично своята дейност, или чрез което се извършва изцяло или частично дейност на данъчно прозрачно образувание, при условие че участието на крайното образувание майка в собствеността на това данъчно прозрачно образувание се държи пряко или чрез верига данъчно прозрачни образувания.

Крайно образувание майка при данъчен режим на приспадане на дивиденди

Чл. 260я¹¹. (1) За целите на този член:

1. „данъчен режим на приспадане на дивиденди“ е данъчен режим, съгласно който се прилага облагане само на едно ниво на доходите от дивиденди на собствениците на дадено образувание чрез намаляване или изключване от печалбата на разпределящото образувание на размера на разпределената от него печалба, или чрез освобождаване на кооперация от данъчно облагане;

2. „подлежащ на приспадане дивидент“ е, по отношение на съставно образувание, за което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденди:

а) разпределение на печалба на притежателя на участие в собствеността на съставното образувание, която се приспада при определяне на облагаемата печалба на съставното образувание съгласно законодателството на юрисдикцията, в която е разположено същото;

б) дивидент, изплатен на член на кооперация.

3. „кооперация“ е образувание, което колективно предлага за продажба или придобива стоки или услуги от името на своите членове и което подлежи на такова данъчно облагане в юрисдикцията, в която е разположено, което гарантира данъчна неутралност по отношение стоките или услугите, които са продадени или придобити от членовете на кооперацията чрез тази кооперация.

(2) Крайно образувание майка на многонационална или голяма национална група, по отношение на което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденди, намалява за данъчния период допустимата си печалба, до нула, с размера на разпределения в срок до 12 месеца след края на данъчния период подлежащ на приспадане дивидент, при условие че е изпълнено едно от следните условия:

1. дивидентът подлежи на облагане при получателя му в данъчна година, която приключва до 12 месеца след края на данъчния период, с данъчна ставка, равна на или по-висока от 15 на сто;

2. може с основание да се очаква, че общият размер на коригираните включени данъци и данъците на крайното образувание майка, платени от получателя на дивидента във връзка с този дивидент, е по-висок от или равен на 15 на сто от размера на дохода от този дивидент.

(3) В допълнение на ал. 2, крайно образувание майка на многонационална или голяма национална група, по отношение на което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденди, намалява за данъчния период допустимата си печалба, до нула, с размера на разпределения в срок до 12 месеца след края на данъчния период признат дивидент, при условие че получателят е:

1. физическо лице и полученият дивидент е изплатен от снабдителна кооперация, или

2. физическо лице, което е местно лице за данъчни цели в юрисдикцията, в която е разположено крайното образувание майка, и което притежава участие в собствеността, представляващо право на 5 на сто или по-малко от печалбите и активите на крайното образувание майка, или

3. публично образувание, международна организация, организация с нестопанска цел или пенсионен фонд, различен от образувание за пенсионни услуги, което е местно лице за данъчни цели в юрисдикцията, в която е разположено крайното образувание майка.

(4) Включените данъци на крайно образувание майка, различни от данъци, за които е било разрешено приспадане на дивиденди, се намаляват пропорционално на намалението на допустимата печалба съгласно ал. 2 и 3.

(5) Когато крайното образувание майка държи участие в собствеността на друго съставно образувание, по отношение на което се прилага данъчен режим на приспадане на дивиденди, пряко или чрез верига от такива съставни образувания, ал. 2-4 се прилагат за всяко друго съставно образувание, разположено в юрисдикцията на крайното образувание майка, по отношение на което се прилага данъчния режим на приспадане на дивиденди, доколкото неговата допустима печалба се разпределя от крайното образувание майка на получатели, които отговарят на условията по ал. 2-3.

(6) За целите на ал. 2 дивидент, разпределен от снабдителна кооперация, се счита за подлежащ на данъчно облагане при получателя, доколкото този дивидент намалява признат за данъчни цели разход или сума при определянето на данъчния финансов резултат на получателя.

Допустима система за данъчно облагане при разпределяне на печалба

Чл. 260я¹². (1) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор за себе си или за друго съставно образувание, по отношение на което се прилага допустима система за данъчно облагане при разпределяне на печалба, съгласно който размерът на данъка върху условно разпределение на печалба по реда на ал. 2 да бъде включен в коригираните включени данъци на това съставно образувание за данъчния период. Изборът е годишен съгласно чл. 260я²⁴, ал. 2 и е в сила за всички съставни образувания, които са разположени в дадена юрисдикция.

(2) Размерът на данъка върху условното разпределение на печалба е по-малкото от:

1. размера на коригираните включени данъци, необходими ефективната данъчна ставка за юрисдикцията за данъчния период, изчислена по реда на чл. 260ш, ал. 2, да достигне 15 на сто;

2. размера на данъка, който би бил дължим, ако съставните образувания, разположени в юрисдикцията, разпределят в данъчния период цялата си печалба, която подлежи на облагане съгласно допустимата система за данъчно облагане при разпределяне на печалба.

(3) Когато е упражнен избор съгласно ал. 1, съставното образувание отчита отделно данъка върху условното разпределение на печалба за всеки данъчен период, през

който е в сила изборът, като размерът на данъка, определен за юрисдикцията съгласно ал. 2 за данъчен период, се отразява по сметка за съответния данъчен период, за който се отнася.

(4) Към края на всеки следващ данъчен период салдата по сметките по ал. 3 за предходните данъчни периоди се намаляват в хронологичен ред до нула с размера на данъците, платени през данъчната година от съставните образувания в юрисдикцията върху действителни или условни разпределения на печалба. Салда, оставащи след прилагане на изречение първо, се намаляват със сума, равна на 15 на сто от нетната допустима загуба за юрисдикцията.

(5) Всяка остатък от сумата от 15 на сто от нетната допустима загуба за юрисдикцията, оставащ след прилагането на изречение второ на ал. 4, се пренася за следващите данъчни периоди и намалява салда по сметките за данък върху условното разпределение на печалба, оставащи след прилагането на ал. 3 и 4.

(6) Когато по сметка за данък върху условното разпределение на печалба има салдо към края на четвъртия данъчен период след данъчния период, за който се отнася тази сметка, с това салдо се намаляват коригираните включени данъци, определени за този предходен данъчен период. Ефективната данъчна ставка и допълнителният данък за този предходен данъчен период се преизчисляват съгласно чл. 260ю, ал. 1.

(7) Данъци, платени през данъчния период върху действителни или условни разпределения, не се вземат предвид при определяне на размера на коригираните включени данъци, доколкото с тези платени данъци се намалява салдо по сметка за данък върху условното разпределение на печалба по реда на ал. 3 и 4.

(8) Когато съставно образувание, по отношение на което в сила избор съгласно ал. 1, напусне многонационалната или голямата национална група или почти всички негови активи се прехвърлят на лице, което не е съставно образувание на същата многонационална или голяма национална група в същата юрисдикция, с всяко салдо по сметките за данък върху условното разпределение на печалба за предходните данъчни периоди, в които са били открити сметките, се намаляват коригираните включени данъци за всеки от тези данъчни периоди съгласно чл. 260ю, ал. 1.

(9) Коригираният допълнителен данък за юрисдикцията се определя, като всеки коригиран допълнителен данък, определен съгласно ал. 8, се умножава с коефициент, определен по следната формула:

$$\text{ДПС}_0 / \text{НДП}_0$$

където:

ДПС₀ е допустимата печалба на съставното образувание, определена по реда на глава тридесет и четвърта „в“ за всеки данъчен период, в който има салдо по сметките за данък върху условното разпределение на печалба за юрисдикцията;

НДП₀ е нетната допустима печалба за юрисдикцията, определена по реда на чл. 260х, ал. 2 за всеки данъчен период, в който има салдо по сметките за данък върху условното разпределение на печалба за юрисдикцията.

Определяне на ефективната данъчна ставка и на допълнителния данък на инвестиционно образувание

Чл. 260я¹³. (1) Когато съставно образувание на многонационална или на голяма национална група е инвестиционно образувание, което не е данъчно прозрачно образувание и което не е упражнило избор съгласно чл. 260я¹⁴ и чл. 260я¹⁵, ефективната

данъчна ставка на това инвестиционно образование се определя отделно от ефективната данъчна ставка на юрисдикцията, в която е разположено.

(2) Ефективната данъчна ставка на инвестиционно образование се определя, като размерът на коригираните включени данъци на образованието се раздели на дела на многонационалната или голямата национална група в допустимата печалба или загуба на инвестиционното образование. Когато в дадена юрисдикция са разположени повече от едно инвестиционно образование, тяхната ефективна данъчна ставка се определя, като сумата на коригираните им включени данъци се раздели на дела на многонационалната или голямата национална група в допустимите им печалби или загуби.

(3) Коригираните включени данъци на инвестиционно образование по ал. 1 са коригираните включени данъци, които са причислими към дела на многонационалната или голямата национална група в допустимата печалба, както и включените данъци, разпределени на инвестиционното образование съгласно чл. 260х. Коригираните включени данъци на инвестиционно образование не включват включени данъци, начислени от инвестиционното образование, които са свързани с доход, който не е част от дела на многонационалната или голямата национална група в допустимата печалба на инвестиционното образование.

(4) Допълнителният данък на инвестиционно образование по ал. 1 е равен на ставката на допълнителния данък на инвестиционното образование, умножена по разликата между размера на дела на многонационалната или голямата национална група в допустимата печалба на инвестиционното образование и размера на изключението за съществена стопанска дейност на инвестиционното образование. За целите на изречение първо ставката на допълнителния данък на инвестиционно образование е положителната разлика между 15 на сто и ефективната данъчна ставка на инвестиционното образование.

(5) Когато в дадена юрисдикция се намира повече от едно инвестиционно образование, ефективната данъчна ставка на тези инвестиционни образования се определя, като се вземат предвид общия размер на техните изключения за съществена стопанска дейност и на размера на дела на многонационалната или голямата национална група в допустимата печалба или загуба на тези инвестиционни образования.

(6) Изключението за съществена стопанска дейност на инвестиционно образование се определя съгласно чл. 260щ, ал. 1-8. Допустимите разходи за персонал на допустимите наети лица и допустимите дълготрайни материални активи на това инвестиционно образование се намаляват пропорционално на дела на многонационалната или голямата национална група в допустимата печалба на инвестиционното образование, разделен на общата допустима печалба на това инвестиционно образование.

(7) За целите на този член делът на многонационалната или голямата национална група от допустимата печалба или загуба на инвестиционно образование се определя съгласно чл. 260ж, като се взема предвид само участие, по отношение на което не може да се упражни избор съгласно чл. 260я¹⁴ и чл. 260я¹⁵.

Избор за третиране на инвестиционно образование като данъчно прозрачно образование

Чл. 260я¹⁴. (1) За целите на този член „застрахователно инвестиционно образование“ е образование, което отговаря на условията за инвестиционен фонд съгласно т. 146 от § 1 от допълнителните разпоредби или на условията за дружество за инвестиции в недвижими имоти съгласно т. 147 от § 1 от допълнителните разпоредби, но е създадено във връзка със задължения по застрахователен или анюитетен договор и е

притежавано изцяло от образувание, което подлежи на регулация като застрахователно дружество в юрисдикцията, в която е разположено.

(2) По избор на подаващото информация съставно образувание, съставно образувание, което е инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание, може да се третира като данъчно прозрачно образувание, в случай че съставното образувание – собственик подлежи на данъчно облагане в юрисдикцията, в която е разположено, по справедлива пазарна стойност или подобен режим, на годишните промени в справедливата стойност на притежаваното от него участие в собствеността на инвестиционното или застрахователното инвестиционно образувание и приложимата данъчната ставка за съставното образувание – собственик е равна на или по-висока от 15 на сто.

(3) Счита се, че съставно образувание, което косвено притежава участие в собствеността на инвестиционно образувание или на застрахователно инвестиционно образувание чрез пряко участие в собствеността на друго инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание, подлежи на данъчно облагане по справедлива пазарна стойност или подобен режим по отношение на косвеното си участие в собствеността на първото посочено инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание, в случай че подлежи на данъчно облагане по справедлива пазарна стойност или подобен режим по отношение на своето пряко участие в собствеността на второто посочено инвестиционно образувание или застрахователно инвестиционно образувание.

(4) Изборът по ал. 2 се упражнява съгласно чл. 260я²⁴, ал. 1. В случай че изборът бъде отменен, всяка печалба или загуба от разпореждане с активи или пасиви на инвестиционното образувание или застрахователното инвестиционно образувание се определя по справедливата пазарна стойност на активите или пасивите на първия ден от годината, в която е отменен изборът.

Избор за прилагане на режим на облагаемо разпределение на печалба

Чл. 260я¹⁵. (1) По избор на подаващото информация съставно образувание съгласно чл. 260я²⁴, ал. 1, съставно образувание-собственик на инвестиционно образувание може да прилага режим на облагаемо разпределение на печалба по отношение на своето участие в собствеността на инвестиционното образувание, при условие че съставното образувание-собственик не е инвестиционно образувание и с основание може да се очаква да бъде обложено с данък върху разпределената от инвестиционното образувание печалба с данъчна ставка, равна на или по-висока от 15 на сто.

(2) При прилагане на режим на облагаемо разпределение на печалба разпределението или условното разпределение на допустимата печалба на инвестиционно образувание се включват в допустимата печалба на съставното образувание-собственик, на което е разпределена печалбата, при условие че съставното образувание-собственик не е инвестиционно образувание.

(3) Включените данъци на инвестиционното образувание, с които може да бъде намалено данъчното задължение на съставното образувание-собственик, възникващо във връзка с разпределението на печалба от инвестиционното образувание, се включва в допустимата печалба и коригираните включени данъци на съставното образувание-собственик, на което е разпределена печалбата.

(4) Делът на съставното образувание-собственик в неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционното образувание по ал. 6, формирана през третата година преди данъчния период (наричана по-нататък „проверената година“), се счита за

допустима печалба на това инвестиционно образувание за данъчния период. За целите на глава тридесет и четвърта „а“ 15 на сто от тази допустима печалба се считат за допълнителен данък за данъчния период на съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка.

(5) Допустимата печалба или загуба на инвестиционно образувание и коригираните включени данъци, свързани с тази печалба за данъчната година, не се вземат предвид, когато се определя ефективна данъчна ставка съгласно глава тридесет и четвърта „д“ и чл. 260я¹³, ал. 1-5, с изключение на включените данъци по ал. 3.

(6) Неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционно образувание за проверената година е допустимата печалба на това инвестиционно образувание за проверената година, намалена до нула с:

1. включените данъци на инвестиционното образувание;
2. разпределенията и условните разпределения на печалба на акционери, които не са инвестиционни образувания през периода, започващ от първия ден на третата година преди данъчния период и завършващ на последния ден на отчетния данъчен период, в който участието в собствеността е придобито (наричан по-нататък „проверявания период“);
3. допустими загуби, възникнали през проверявания период;
4. всеки остатък от допустими загуби, представляващо пренасяне на инвестиционна загуба, с които не е била намалена неразпределената нетна допустима печалба на това инвестиционно образувание за предходна проверена година.

(7) Неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционно образувание не се намалява с разпределения или условни разпределения на печалба, с които вече е била намалена неразпределената нетна допустима печалба на това инвестиционно образувание за предходна проверена година съгласно ал. 6, т. 2.

(8) Неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционно образувание не се намалява с размера на допустимите загуби, с които вече е намалена неразпределената нетна допустима печалба на това инвестиционно образувание за предходна проверена година съгласно ал. 6, т. 3.

(9) За целите на този член се счита, че е извършено условно разпределение на печалба, когато пряко или косвено участие в собствеността на инвестиционното образувание е трансферирано на образувание, което не е част от многонационалната или голямата национална група. Условното разпределение на печалба се счита за равно на частта от неразпределената нетна допустима печалба, която съответства на размера на трансферираното участие в собствеността към датата на трансфера, определена без да се взема под внимание условното разпределение.

(10) В случай че изборът по ал. 1 бъде отменен, делът на съставното образувание-собственик в неразпределената нетна допустима печалба на инвестиционното образувание за проверената година към края на данъчния период преди данъчния период, в който е отменен изборът, се счита за допустима печалба на инвестиционното образувание за данъчния период. За целите на глава тридесет и четвърта „а“ 15 на сто от тази допустима печалба се считат за допълнителен данък за данъчния период на съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка.

Глава тридесет и четвърта „и“ ПРЕХОДНИ ПРАВИЛА

РАЗДЕЛ I ОБЩИ ПРАВИЛА

Данъчно третиране през преходния период на отсрочени данъчни активи и пасиви и на трансферирани активи

Чл. 260я¹⁶. (1) За целите на този член „преходен период“ за дадена юрисдикция е първият данъчен период, през който многонационална или голяма национална група изпълнява условията по чл. 260а, ал. 2 за тази юрисдикция.

(2) При определяне на ефективната данъчна ставка за юрисдикция за преходен период и за всеки следващ данъчен период многонационалната или голямата национална група взема предвид всички отсрочени данъчни активи и пасиви, отчетени или оповестени във финансовите отчети на съставните образувания в юрисдикцията за преходния период. Отсрочените данъчни активи и пасиви се определят при по-ниската от 15 на сто и на приложимата в юрисдикцията данъчна ставка. Когато отсрочен данъчен актив е формиран при данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто, той може да бъде преизчислен при данъчна ставка от 15 на сто, в случай че данъчно задълженото лице може да докаже, че отсроченият данъчен актив е формиран във връзка с допустима загуба. Не се взема предвид ефектът от корекции на оценката или корекции при счетоводно признаване, извършени по отношение на отсрочен данъчен актив.

(3) Не се вземат предвид за целите на ал. 2 отсрочени данъчни активи, формирани във връзка с позиции, които са изключени при определянето на допустимите печалби или загуби съгласно глава тридесет и четвърта „в“, в случай че тези отсрочени данъчни активи са формирани във връзка със стопанска операция, извършена след 30 ноември 2021 г.

(4) При трансфер на активи между съставни образувания, извършен след 30 ноември 2021 г. и преди началото на преходен период, стойността на придобитите активи, с изключение на материалните запаси, е равна на балансовата стойност на тези активи при разпореждащото съставното образувание към датата на трансфера, като стойността на свързаните с активите отсрочени данъчни активи и пасиви се определя на същата база.

Облекчение за изключението за съществена стопанска дейност през преходния период

Чл. 260я¹⁷. (1) За целите на чл. 260щ, ал. 3 стойността от 5 на сто се заменя както следва за всеки данъчен период, започващ след 31 декември на следните календарни години:

2023	10,0 на сто
2024	9,8 на сто
2025	9,6 на сто
2026	9,4 на сто
2027	9,2 на сто
2028	9,0 на сто
2029	8,2 на сто
2030	7,4 на сто
2031	6,6 на сто
2032	5,8 на сто

(2) За целите на чл. 260щ, ал. 4 стойността от 5 на сто се заменя както следва за всеки данъчен период, започващ след 31 декември на следните календарни години:

2023	8,0 на сто
2024	7,8 на сто
2025	7,6 на сто
2026	7,4 на сто
2027	7,2 на сто
2028	7,0 на сто
2029	6,6 на сто
2030	6,2 на сто
2031	5,8 на сто
2032	5,4 на сто

Изключение от прилагане на първично и вторично облагане с допълнителен данък при начален етап на международна дейност на многонационални и големи национални групи

Чл. 260я¹⁸. (1) Допълнителният данък, дължим съгласно чл. 260е, ал. 1, т. 2 от крайно образувание майка, разположено в страната, или съгласно чл. 260е, ал. 4, т. 2 от междинно образувание майка, разположено в страната, когато крайното образувание майка е изключено образувание, се намалява до нула:

1. през първите пет години от началния етап на международна дейност на многонационалната група, независимо от глава тридесет и четвърта „д“;

2. през първите пет години, считано от първия ден на данъчния период, през който голямата национална група за първи път изпълнява условията по чл. 260а, ал. 2.

(2) Независимо от глава тридесет и четвърта „д“, когато крайното образувание майка на многонационална група е разположено в трета държава, допълнителният данък, дължим съгласно чл. 260л, ал. 2 от съставно образувание от групата, разположено в държава членка на Европейския съюз, се намалява до нула през първите пет години от началния етап на международна дейност на многонационалната група.

(3) Многонационална група се намира в начален етап на международна дейност, когато за данъчен период са изпълнени едновременно следните условия:

1. съставните образувания на групата са разположени в не повече от шест юрисдикции;

2. общата балансова стойност на материалните активи на всички съставни образувания на групата, с изключение на разположените в референтната юрисдикция, не е по-висока от 50 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото.

(4) Референтна юрисдикция по ал. 3 е юрисдикцията, в която балансовата стойност на материалните активи на всички съставни образувания на многонационалната група в тази юрисдикция е най-висока в данъчния период, в който групата за първи път изпълнява условията по чл. 260а, ал. 2.

(5) Петгодишният период по ал. 1, т. 1 и ал. 2:

1. започва от началото на данъчния период, в който многонационалната група за първи път изпълнява условията по чл. 260а, ал. 2.

2. по отношение на многонационални групи, за които условията по чл. 260а, ал. 2 са изпълнени към датата на влизане в сила на тази част, петгодишният период по ал. 1, т. 1 започва на 31 декември 2023 г., а петгодишният период по ал. 2 – на 31 декември 2024 г.

3. по отношение на големи национални групи, за които условията по чл. 260а, ал. 2 са изпълнени към датата на влизане в сила на тази част, петгодишният период по ал. 1, т. 1 започва на 31 декември 2023 г.

(6) Определеното да подава информация образувание по чл. 260я²³ информира данъчната администрация на държавата членка на Европейския съюз, в която е разположено, за началото на петгодишния период от началния етап на международна дейност на многонационалната група.

Облекчение от задължението за подаване на информация

Чл. 260я¹⁹. Независимо от чл. 260я²³, ал. 7, информационната декларация и уведомленията по чл. 260я²³ се подават не по-късно от 18 месеца след последния ден на данъчния период, който е преходен период съгласно чл. 260я¹⁶.

РАЗДЕЛ II ОБЛЕКЧЕН РЕЖИМ, ПРИЛАГАН ПРЕЗ ПРЕХОДНИЯ ПЕРИОД

Общи разпоредби

Чл. 260я²⁰. (1) Подаващото информация съставно образувание може да упражни избор допълнителният данък на многонационална група по чл. 260а, ал. 2 в дадена юрисдикция да се намали до нула за данъчни периоди, които започват на или преди 31 декември 2026 г. и приключват на или преди 30 юни 2028 г., когато е изпълнено едно от следните условия:

1. общите приходи и печалбата преди данъци на групата в тази юрисдикция съгласно квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави, са по-ниски съответно от 10 000 000 евро и 1 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото; при определяне на размера на приходите на групата се вземат предвид и образувания, държани за продажба;

2. опростената ефективна данъчна ставка на групата за тази юрисдикция е равна на или по-висока от преходната данъчна ставка;

3. печалбата преди данъци на групата в тази юрисдикция съгласно квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави, е равна на или по-ниска от размера на изключението за съществена стопанска дейност на групата в тази юрисдикция, определен по реда на чл. 260щ. За целите на тази точка се вземат предвид само съставни образувания, които са разположени в тази юрисдикция съгласно правилата за автоматичния обмен на отчети по държави. За целите на тази точка не се вземат предвид образувания, държани за продажба, както и изключени образувания по чл. 260а, ал. 4.

(2) За целите на ал. 1 не се вземат предвид образувания, които се считат за разположени в две юрисдикции за целите на автоматичния обмен на отчети по държави или за целите на тази част.

(3) Когато подаващото информация съставно образувание не упражни избор съгласно ал. 1 за данъчен период, изборът не може да бъде упражнен за следващи данъчни периоди.

(4) Когато за данъчен период не е изпълнено някое от условията по ал. 1, т. 1-3, ал. 1 не може да бъде приложена за следващи данъчни периоди.

(5) Алинеи 3 и 4 не се прилагат, когато през предходния данъчен период в юрисдикцията не е било разположено нито едно образувание от многонационалната група.

(6) В случай че след упражняване на избора по ал. 1 се установи, че не е било изпълнено някое от условията по ал. 1, т. 1-3, което е било сметено за изпълнено в данъчния период на избора, за данъчния период на избора и за всички следващи данъчни периоди, за които е бил ползван облекчения режим по този раздел, се прилагат разпоредбите на тази част така, все едно този раздел не е бил приложен.

(7) Нетна нереализирана загуба в размер над 50 000 000 евро или левовата им равностойност, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, от промяна в справедливата стойност на участия в собствеността, се изключва от печалбата или загубата преди данъци съгласно квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави. Изречение първо не се прилага, когато участието в собствеността е част от дялово участие в портфейл. За целите на изречение първо нетна нереализирана загуба от промяна в справедливата стойност на участия в собствеността е превишението на всички загуби над всички печалби от промяна в справедливата стойност на тези участия.

Особености по отношение на определени образувания

Чл. 260я²¹. (1) За целите на чл. 260я²⁰ съвместните предприятия и дъщерните предприятия на съвместни предприятия по чл. 260я⁸ се считат за съставни образувания на отделна многонационална група. Печалбата или загубата преди данъци, приходите и опростените включени данъци на тези съставни образувания са тези, посочени в квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави.

(2) Когато крайното образувание майка е данъчно прозрачно образувание, чл. 260я⁸ не се прилага за юрисдикцията, в която е разположено то. Изречение първо не се прилага, когато притежателите на участие в собствеността на крайното образувание майка отговарят на условията по чл. 260я¹⁰, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 2, т. 1 и 2.

(3) Когато крайното образувание майка е данъчно прозрачно образувание или подлежи на облагане в съответствие с данъчен режим на признаване на дивиденди съгласно чл. 260я¹¹, неговата печалба преди данъци, както и свързаните с тази печалба данъци, се намаляват съгласно чл. 260я¹⁰ и чл. 260я¹¹ с тази част от тях, която може да се причисли на притежателите на участие в собствеността на крайното образувание майка, отговарящи на условията по чл. 260я¹⁰, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 2, т. 1 и 2 и по чл. 260я¹¹, ал. 2, т. 1 и 2 и ал. 3, т. 1 и 2.

(4) Член 260я²⁰ не се прилага за инвестиционно образувание, по отношение на което е упражнен избор съгласно чл. 260я¹⁴ и чл. 260я¹⁵. За целите на този раздел при прилагане на чл. 260я²⁰ за инвестиционно образувание, за установяване на изпълнението на условията по чл. 260я²⁰, ал. 1 не се прилага чл. 260я¹³, ал. 1. За целите на тази алинея инвестиционно образувание включва и застрахователно инвестиционно образувание.

(5) Този раздел не се прилага за:

1. образувания без юрисдикция;

2. многонационални групи с повече от една майка, за които не се подава квалифициран отчет по държави чрез автоматичния обмен на отчети по държави, който да обхваща всички подгрупи на такава група.

3. юрисдикции, в които са разположени образувания, по отношение на които е упражнен избор съгласно чл. 260я¹².

Определения

Чл. 260я²². За целите на този раздел:

1. „Квалифициран отчет по държави“ е отчетът по държави на многонационална група, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави, изготвен на базата на квалифицирани финансови отчети.

2. „Квалифициран финансов отчет“ е:

а) счетоводната информация, използвана при изготвянето на консолидирания финансов отчет на многонационалната група, преди извършване на корекции за елиминиране на вътрешногрупови сделки;

б) индивидуалният финансов отчет на всяко съставно образувание, изготвен в съответствие с допустими или одобрени счетоводни стандарти, при условие че информацията в отчета се поддържа в съответствие с тези счетоводни стандарти и е надеждна;

в) счетоводната информация на съставно образувание, използвана за съставяне на отчета по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави, в случай че съставното образувание не е включено в консолидирания финансов отчет на многонационалната група по метода на пълната консолидация на основание на неговия размер или същественост.

3. „Опростени включени данъци“ са разходите за данъци на многонационалната група в юрисдикцията съгласно квалифицирания финансов отчет на групата, без да се вземат предвид данъци, които не са включени данъци, и без да се вземат предвид включени данъци, свързани с свързани с несигурно данъчно третиране.

4. „Опростена ефективна данъчна ставка“ е съотношението между опростените включени данъци и печалбата преди данъци на многонационалната група в юрисдикцията, посочена в квалифицирания отчет по държави на групата, предоставен съгласно автоматичния обмен на отчети по държави.

5. „Преходна данъчна ставка“ е:

а) 15 на сто за данъчни периоди, започващи през 2023 г. и 2024 г.;

б) 16 на сто за данъчни периоди, започващи през 2025 г.;

в) 17 на сто за данъчни периоди, започващи през 2026 г.

Глава тридесет и четвърта „к“ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЗПОРЕДБИ

Задължение за подаване на информация

Чл. 260я²³. (1) За целите на този член:

1. „определено местно образувание“ е съставно образувание на многонационална група или на голяма национална група, разположено в страната, което е определено от другите съставни образувания на групата, разположени в страната, да подава информационната декларация или да подава уведомленията съгласно този член от тяхно име;

2. „допустимо споразумение на компетентните органи“ е двустранно или многостранно споразумение или договореност между два или повече компетентни органа, с което се урежда автоматичен обмен на годишни информационни декларации.

(2) Съставно образувание, разположено в страната, подава информационна декларация съгласно ал. 6 в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на същото. Информационната декларация се подава по електронен път по ред и във формат, утвърдени със заповед на изпълнителния директор

на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.

(3) Информационната декларация може да се подава от определено местно образувание от името на съставното образувание.

(4) Алинеи 2 и 3 не се прилагат, когато информационната декларация е подадена съгласно ал. 6 от:

1. крайното образувание майка, разположено в юрисдикция, която за съответния данъчен период има действащо допустимо споразумение на компетентните органи с Република България; или

2. определеното да подава информация образувание, което е разположено в юрисдикция, която за данъчния период има действащо допустимо споразумение на компетентните органи с Република България.

(5) За целите на ал. 4 съставното образувание, разположено в страната, или определеното местно образувание подава уведомление от негово име до Националната агенция за приходите за идентификационните данни на образуванието, което подава информационната декларация, както и за юрисдикцията, в която образуванието е разположено.

(6) Информационната декларация за допълнителния данък съдържа най-малко следната информация за многонационална група или голяма национална група:

1. идентификационни данни за съставните образувания, включително техните данъчни идентификационни номера, ако има такива, юрисдикцията, в която са разположени, и техният статут съгласно разпоредбите на тази част;

2. информация за цялостната корпоративна структура на многонационалната група предприятия или голямата национална група, включително контролиращите участия в съставните образувания, притежавани от други съставни образувания;

3. информацията, необходима за определяне на:

а) ефективната данъчна ставка за всяка юрисдикция и допълнителния данък на всяко съставно образувание;

б) допълнителния данък на член на група съвместни предприятия;

в) разпределението на всяка юрисдикция на допълнителния данък съгласно първично облагане с допълнителен данък размер на вторичния допълнителен данък;

4. списък на видовете избор, упражнени съгласно тази глава.

(7) Алинея 6 не се прилага, когато съставно образувание в страната, чието крайно образувание майка е разположено в юрисдикция извън Европейския съюз, която прилага правила, оценени от Европейската комисия съгласно чл. 52 от Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.) като равностойни на правилата на тази директива. В този случай съставното образувание или определеното местно образувание подава информационна декларация, съдържаща следната информация:

1. информацията, необходима за прилагането на чл. 260е, ал. 6 и чл. 260е, ал. 7, включително:

а) идентификация на всички съставни образувания, в които частично притежавано образувание майка, разположено в страната, притежава пряко или косвено участие в собствеността през целия данъчен период без прекъсване, както и структурата на такива участия в собствеността;

б) информацията, необходима за определянето на ефективната данъчна ставка за юрисдикциите, в които частично притежавано образувание майка, разположено в страната, притежава участие в собствеността на съставни образувания, по т. „а“, както и за определянето на дължимия допълнителен данък;

в) информацията, необходима за прилагане на б. „б“ съгласно чл. 260ж, чл. 260з или чл. 260ш;

2. информацията, необходима за прилагането на чл. 260к, включително:

а) идентификация на всички съставни образувания, намиращи се в юрисдикцията на крайното образувание майка, както и структурата на такива участия в собствеността;

б) информацията, необходима за изчисляване на ефективната данъчна ставка на юрисдикцията на крайното образувание майка и дължимия от него допълнителен данък;

и
в) информацията, необходима за разпределението на този допълнителен данък съгласно формулата по чл. 260л.

3. информацията, необходима за прилагането на допустим национален допълнителен данък.

(8) Информационната декларация по ал. 6 и 7 и всички уведомления се подават до териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на съставното образувание по ал. 5 не по-късно от 15 месеца след последния ден на данъчния период.

(9) Данъчно задължено лице по чл. 260е подава данъчна декларация по образец за допълнителния данък за съответния данъчен период в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация в срока по ал. 8, с изключение на случаите по чл. 260я¹⁹, в които данъчната декларация се подава в срока по чл. 260я¹⁹.

(10) Данъчно задълженото лице по ал. 9 внася допълнителния данък за съответния данъчен период в срока по ал. 8, с изключение на случаите по чл. 260я¹⁹, в които данъчната декларация се подава в срока по чл. 260я¹⁹.

Видове избор

Чл. 260я²⁴. (1) Изборът, упражнен по реда на чл. 260а, ал. 5, чл. 260н, ал. 3-6, ал. 10-12 и ал. 18, чл. 260я¹⁴ и чл. 260я¹⁵ е валиден за период от пет години, включително годината, в която е упражнен. Изборът се подновява автоматично, освен ако определеното да подава информация образувание го оттегли в края на петгодишния период. Оттеглянето на избора е валидно за период от пет години, считано от края на годината, в която е направено.

(2) Изборът, посочен в чл. 260н, ал. 13-16, чл. 260у, ал. 1, т. 2, чл. 260ц, ал. 1, чл. 260щ, ал. 2, чл. 260я¹, ал. 1 и чл. 260я¹², ал. 1, е валиден за период от една година. Изборът се подновява автоматично, освен ако подаващото информация съставно образувание го оттегли в края на годината.

(3) Изборът по ал. 1 и 2 се прави пред данъчната администрация на юрисдикцията, в която е разположено определеното да подава информация образувание.

Глава тридесет и четвърта „л“ НАЦИОНАЛЕН ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДАНЪК

Данъчно задължени лица

Чл. 260я²⁵. Национален допълнителен данък за данъчния период дължат:

1. съставните образувания по чл. 260а, ал. 2, облагани с ниска данъчна ставка, с изключение на образуванията по чл. 260а, ал. 4;

2. данъчно задължените лица съгласно чл. 260е, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 2, ал. 4, т. 2 и ал. 6, т. 2, дължащи допълнителен данък за себе си, в случай че се облагат с ниска данъчна ставка.

3. разположените в страната съвместни предприятия и дъщерни предприятия и места на стопанска дейност на съвместни предприятия. За целите на тази алинея делът на образуването майка по чл. 260я⁸, ал. 2 от допълнителния данък на съвместно предприятие или дъщерно предприятие на съвместно предприятие е равен на 100 на сто.

Определяне на размера на националния допълнителен данък

Чл. 260я²⁶. (1) Размерът на националния допълнителен данък е равен на определения съгласно чл. 260ш, ал. 5 допълнителен данък за лицата по чл. 260я²⁵, т. 1 и 2 и съгласно чл. 260я⁸, ал. 3 допълнителен данък за лицата по чл. 260я²⁵, т. 3.

(2) За целите на ал. 1, чл. 260ш се прилага без да се вземат предвид националният допълнителен данък и изключението за съществена стопанска дейност.

Специфични правила

Чл. 260я²⁷. (1) За целите на тази глава не се прилага чл. 260я¹ и чл. 260я¹⁸.

(2) Когато консолидираният финансов отчет на крайното образуване майка на многонационална група предприятия е изготвен на база на допустими счетоводни стандарти, различни от Международните счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243, от 11.9.2002 г.), за целите на тази глава допълнителният данък по чл. 260ш, ал. 5 се определя така, както би бил определен, в случай че крайното образуване майка беше задължено да изготви консолидирания финансов отчет в съответствие с Международните счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243, от 11.9.2002 г.) или с Националните счетоводни стандарти.

(3) За целите на 260я²⁶ допълнителният данък по чл. 260ш, ал. 5 за данъчно задължените лица по чл. 260я²⁵ в случаите по ал. 2 се определя по реда на глави тридесет и четвърта „в“ до тридесет и четвърта „ж“, като се счита, че те са съставни образувания на отделна многонационална или голяма национална група с крайно образуване майка едно от тях. Крайното образуване майка се определя от съставните образувания.

(4) За целите на определянето на националния допълнителен данък се прилагат глави тридесет и четвърта „а“-, „к“ съответно, при спазване на разпоредбите на тази глава.

Деклариране на данъка

Чл. 260я²⁸. Данъчно задължено лице по чл. 260я²⁵ подава данъчна декларация по образец за националния допълнителен данък за съответния данъчен период в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията в срок до 15 месеца след последния ден на данъчния период или в срок до 18 месеца след последния ден на данъчния период, който е преходен период съгласно чл. 260я¹⁶.

Внасяне на данъка

Чл. 260я²⁹. Данъчно задълженото лице по чл. 260я²⁵ внася националния допълнителен данък за съответния данъчен период в срока за деклариране по чл. 260я²⁸.“

§ 15. Член 267 се изменя така:

„Чл. 267. Данъчно задължено лице, което извърши скрито разпределение на печалба и не посочи това обстоятелство в данъчната си декларация, се наказва с имуществена санкция в размер на 20 на сто от сумата, представляваща скрито разпределение на печалба.“

§ 16. Създава се чл. 279:

„Чл. 279. (1) Лице по чл. 260е, чл. 260я²³, ал. 2 и 3 и чл. 260я²⁵, което не подаде декларация по чл. 260я²³, ал. 6, 7 и 9 и чл. 260я²⁸, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 000 до 200 000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в размер от 200 000 до 300 000 лв.

(2) Лице по чл. 260е, чл. 260я²³, ал. 2 и 3 и чл. 260я²⁵, което в декларацията по чл. 260я²³, ал. 6, 7 и 9 и чл. 260я²⁸, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия допълнителен данък или национален допълнителен данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване или освобождаване от данък, се наказва с имуществена санкция в размер от 50 000 до 150 000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в размер от 100 000 до 250 000 лв.

(3) Съставното образувание, разположено в страната, или определеното местно образувание, което не изпълни задължението си за уведомяване по чл. 260я²³, ал. 5, се наказва с имуществена санкция в размер 10 000 лв., а при повторно нарушение - 15 000 лв.

(4) Алинеи 1 и 2 се прилагат и в случаите, когато лице по чл. чл. 260я²³, ал. 4 не подаде информационна декларация.“

§ 17. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се т. 16а:

„16а. „Нетен счетоводен финансов резултат“ за целите на част пета „а“ е печалбата (загубата) по отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за определен период след начисляването на разходите за данъци от печалбата.“

2. В т. 30 думите „Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията (ОВ, L 193 от 1 юли 2014 г.)“ се заменят с „Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора (ОВ, L 187/1 от 26 юни 2014 г.)“.

3. В т. 74 думите „Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията (ОВ, L 193 от 1 юли 2014 г.)“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2022/2472 на Комисията от 14 декември 2022 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и

108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 327/1 от 21 декември 2002 г.)“.

4. В т. 85 думите „глава девета „а“ и глава девета „б“ се заменят с „глава девета „а“, глава девета „б“ и част пета „а“.

5. В т. 104 думите „изцяло или частично“ се заличават.

6. Създават се точки 120 - 161:

120. „Съставно образувание“ за целите на част пета „а“ е образувание, което е част от многонационална група или голяма национална група, или е място на стопанска дейност на главно образувание, което е част от многонационална група.

121. „Група“ за целите на част пета „а“ е:

а) съвкупност от образувания, които са свързани чрез собственост или контрол по смисъла на допустими счетоводни стандарти, в съответствие с които е изготвен консолидираният финансов отчет на групата от крайното образувание майка, включително всяко образувание, което е било изключено от консолидирания финансов отчет на крайното образувание майка, въз основа на малък размер, същественост или поради това, че са държани за продажба, или

б) образувание с едно или повече места на стопанска дейност, при условие че не е част от друга група по смисъла на буква „а“.

122. „Многонационална група предприятия“ за целите на част пета „а“ е група, която включва поне едно образувание или място на стопанска дейност, което не е разположено в юрисдикцията на крайното образувание майка.

123. „Голяма национална група предприятия“ за целите на част пета „а“ е група, чиито всички съставни образувания са разположени в страната.

124. „Консолидиран финансов отчет“ за целите на част пета „а“ е:

а) този по смисъла на § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството, изготвен в съответствие с допустими счетоводни стандарти;

б) по отношение на група по смисъла на т. 121, буква „б“, финансовият отчет по смисъла на § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството, изготвен от образувание в съответствие с допустими счетоводни стандарти;

в) финансовият отчет по смисъла на § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството, изготвен от крайното образувание майка в съответствие със счетоводни стандарти, които не са допустими счетоводни стандарти, но е преобразуван така, че да предотврати съществено нарушаване на конкуренцията;

г) когато крайното образувание майка не изготвя финансов отчет по смисъла на букви „а“-, „в“, финансовият отчет по смисъла на букви „а“ или „в“, в случай че крайното образувание майка е била длъжна да го изготви.

125. „Данъчен период“ за целите на част пета „а“ е периодът, за който крайното образувание майка на многонационална или голяма национална група изготвя консолидиран финансов отчет, или календарната година, в случай че крайното образувание майка не изготвя консолидиран финансов отчет

126. „Подаващо информация съставно образувание“ е образуванието, което подава информационна декларация съгласно чл. 260я²³.

127. „Публично образувание“ за целите на част пета „а“ е образувание, което отговаря едновременно на следните условия:

а) частично или изцяло е собственост на държавен или общински орган на властта или частно-правен субект с изцяло държавно или общинско участие;

б) не извършва търговска дейност и е създадено за:

аа) извършване на обществени услуги и/или цели на публичната политика, или

бб) управление или инвестиране на държавно или общинско имущество чрез извършване на инвестиции и управление на държавни и общински активи;

в) отговаря пред орган на държавната или общинска власт за изпълнението на дейността си и му предоставя информация на годишна база, и

г) при прекратяване на образуването активите му остават държавна или общинска собственост, а доходът му изцяло се разпределя в полза на държавата или общината без някаква част от него да се използва в полза на частноправни субекти.

128. „Международна организация“ за целите на част пета „а“ е всяка междуправителствена организация, включително наднационална организация, или изцяло притежавана от такава организация агенция или учреждение, която отговаря на всички изброени критерии:

а) състои се предимно от правителства;

б) има действашо споразумение за седалище или споразумение, което до голяма степен е от подобен характер, с юрисдикцията, в която е установена, например договорености, които дават право на службите или представителствата на организацията, намиращи се в тази юрисдикция, да се ползват с привилегии и имунитети; и

в) приходите ѝ по закон или по силата на уставните документи не могат да се употребяват в полза на частни лица;

129. „Организация с нестопанска цел“ за целите на част пета „а“ е образование, което отговаря на следните условия:

а) създадено е и извършва дейност в юрисдикцията, в която е установено:

аа) изключително за религиозни, благотворителни, научни, художествени, културни, спортни, образователни или други подобни цели; или

бб) като професионална организация, бизнес лига, търговска камара, организация на труда, селскостопанска или градинарска организация, гражданска лига или организация, която извършва дейност изключително за повишаване на социалното благосъстояние;

б) доходите/печалбата от посочените в буква „а“ дейности са освободени от подоходен данък/данък върху печалбата в юрисдикцията на установяване;

в) няма акционери или членове, които да притежават дял въз основа на собственост или материален интерес от неговия доход или имущество;

г) печалбите или имуществото на образуването не може да бъдат разпределяни или употребявани в полза на частни лица или неблагоприятни образувания, освен в случаите на:

аа) изпълнението на благотворителните дейности на образуването;

бб) плащане на разумно възнаграждение за предоставени услуги или за ползването на собственост или капитал; или

вв) плащане, което представлява пазарната цена на имущество, която образуването е придобило; и

д) при прекратяване или ликвидация на образуването цялото му имущество трябва да бъде разпределено или прехвърлено обратно към организация с нестопанска цел или към държавен или общински орган на властта — включително публично образование — на юрисдикцията, в която е установено образуването или на някое нейно политическо подразделение;

е) не извършва стопанска дейност, която не е пряко свързана с целите, за които е създадено;

130. „Образование със смесен характер“ за целите на глава пета „а“ е образование, доколкото е данъчно прозрачно по отношение на своите приходи, разходи, печалби и загуби в юрисдикцията, в която е създадено, освен в случаите, в които е местно лице за данъчни цели и подлежи на облагане с включен данък в друга юрисдикция.

Образуването със смесен характер може да бъде:

а) данъчно прозрачно образуване по отношение на своите приходи, разходи, печалби и загуби, доколкото се счита за данъчно прозрачно съгласно законодателството на юрисдикцията, в която е разположен собственикът му;

б) обратно хибридно образуване по отношение на своите приходи, разходи, печалби и загуби, доколкото не се счита за данъчно прозрачно съгласно законодателството на юрисдикцията, в която е разположен собственикът му;

За целите на тази точка „данъчно прозрачно образуване“ е образуване, чиито приходи, разходи, печалби и загуби се считат съгласно законодателството на дадена юрисдикция за такива на прекия собственик на образуването, пропорционално на участието му.

Участие в собствеността на образуване или място на стопанска дейност, което е съставно образуване, се счита за участие чрез данъчно прозрачна структура, когато се притежава непряко чрез верига от данъчно прозрачни образувания.

Съставно образуване, което не е местно лице за данъчни цели и не подлежи на облагане с включен данък или допустим национален допълнителен данък въз основа на своето място на управление, място на учредяване или подобни критерии, се счита за образуване със смесен характер и за данъчно прозрачно образуване по отношение на своите приходи, разходи, печалби или загуби, доколкото:

а) собствениците му са разположени в юрисдикция, съгласно чието законодателство образуването е данъчно прозрачно;

б) няма определено място на дейност в юрисдикцията, в която е създадено, и

в) приходите, разходите, печалбите и загубите не могат да се причислят към място на стопанска дейност.

131. „Място на стопанска дейност“ за целите на част пета „а“ е:

а) определено или условно място за извършване на стопанска дейност, считано за място на стопанска дейност съгласно приложима спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, чиято печалба се облага по начин, сходен с начина на облагане на печалбите от стопанска дейност в съответствие с чл. 7 от Модела на данъчна спогодба на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие в последната му актуализация;

б) в случай че няма приложима спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, определено или условно място за извършване на стопанска дейност, чиято печалба се облага на нетна база по начин, сходен с облагането на печалбата на местно лице за данъчни цели в съответната юрисдикция;

в) в случай че юрисдикцията няма система за корпоративно данъчно облагане, определено или условно място за извършване на стопанска дейност, което би се считало за място на стопанска дейност съгласно Модела на данъчна спогодба на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие в последната му актуализация, при условие че юрисдикцията би имала право да обложи печалбата на това място в съответствие с чл. 7 от него;

г) определено или условно място за извършване на стопанска дейност извън случаите по букви от „а“ до „в“, което не е разположено в юрисдикцията на съставното образуване и печалбата от тази дейност не се облага в нея.

132. „Крайно образуване майка“ за целите на част пета „а“ е:

а) образуване, което пряко или косвено притежава контролиращо участие в друго образуване и в което няма пряко или косвено участие друго образуване, в което друго образуване има контролиращо участие, или

б) главното образуване на група по смисъла на т. 121, буква „б“.

133. „Допълнителен данък“ за целите на част пета „а“ е данъкът, определен за дадена юрисдикция или дадено съставно образувание съгласно чл. 260ш .

134. „Данъчен режим за контролирани чуждестранни дружества“ за целите на част пета „а“ са данъчни правила, съгласно които собственик с пряко или косвено участие в чуждестранно образувание или главното образувание на място на стопанска дейност подлежи на данъчно облагане върху своя дял от част от или от всички доходи или от цялата печалба на това чуждестранно съставно образувание, независимо дали тези доходи или печалба се разпределят на собственика;

135. „Съставно образувание, облагано с ниска данъчна ставка“ за целите на част пета „а“ е:

а) съставно образувание на многонационална група или на голяма национална група, което е разположено в юрисдикция с ниска данъчна ставка, или

б) съставно образувание без юрисдикция, което за даден данъчен период формира допустима печалба, която се облага с ефективна данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто.

136. „Междинно образувание майка“ за целите на част пета „а“ е съставно образувание, което пряко или косвено притежава участие в собствеността на друго съставно образувание от същата многонационална група или голяма национална група и което не е крайно образувание майка, частично притежавано образувание майка, място на стопанска дейност или инвестиционно образувание.

137. „Контролиращо участие“ за целите на част пета „а“ е участие в собствеността на образувание, чийто притежател е задължен или би бил задължен да включи образуването в консолидиран финансов отчет по смисъла на т. 124. Главното образувание притежава контролиращо участие в свое място на стопанска дейност.

138. „Частично притежавано образувание майка“ за целите на част пета „а“ е съставно образувание:

а) което пряко или косвено притежава участие в собствеността на друго съставно образувание от същата многонационална група или голяма национална група, и

б) в което повече от 20 на сто от участието в собствеността му, даващи право върху дял от печалбата, се притежават пряко или косвено от едно или повече лица, които не са съставни образувания от същата многонационална група или голяма национална група, и

в) което не е крайно образувание майка, място на стопанска дейност или инвестиционно образувание.

139. „Участие в собствеността“ за целите на част пета „а“ е участие в капитала на образувание или място на стопанска дейност, което дава на притежателя му право на дял от печалбата, капитала, или резервите на образувание или място на стопанска дейност.

140. „Образувание майка“ за целите на част пета „а“ е крайно образувание майка, което не е изключено образувание, междинно образувание майка или частично притежавано образувание майка.

141. „Допустими счетоводни стандарти“ за целите на част пета „а“ са Международните счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243, от 11.9.2002 г.), както и националните счетоводни стандарти на Австралийския съюз, Федеративна република Бразилия, Канада, държавите членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, Специален административен район Хонконг, Япония, Мексиканските съединени щати, Нова Зеландия, Китайската народна република, Република Индия, Република Корея, Руската федерация, Република Сингапур, Швейцарската конфедерация, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и Съединените американски щати.

142. „Одобрени счетоводни стандарти“ за целите на част пета „а“ е, по отношение на дадено образувание, система от общоприети счетоводни принципи, разрешена за прилагане от компетентен счетоводен орган в юрисдикцията, в която е разположено образуванието. За целите на тази точка компетентен счетоводен орган е такъв който има законови правомощия да определя, установява или одобрява прилагането на счетоводни стандарти в тази юрисдикция.

143. „Съществено нарушаване на конкуренцията“ за целите на част пета „а“ е такова прилагане на определен принцип или процедура съгласно счетоводен стандарт, което води до общо отклонение в приходите или разходите от над 75 000 000 евро за даден данъчен период в сравнение с резултата, който би се получил, в случай че се приложи съответният принцип или процедура съгласно Международните счетоводни стандарти, приети с Регламент (ЕО) 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на Международните счетоводни стандарти (ОВ, L 243, от 11.9.2002 г.).

144. „Допустим национален допълнителен данък“ за целите на част пета „а“ е данък, въведен в националното право на дадена юрисдикция:

а) при който допълнителните печалби на съставните образувания, намиращи се в тази юрисдикция, се определят по реда на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.);

б) при който към допълнителните печалби на съставните образувания, намиращи се в тази юрисдикция, се прилага ставка от 15 на сто в съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.), и

в) който се прилага по начин, съответстващ на разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.), при което юрисдикцията не предоставя никакви предимства, свързани с тези правила.

145. „Балансова стойност на дълготрайните материални активи“ за целите на част пета „а“ е средната аритметична стойност от балансовите стойности на дълготрайните материални активи в началото и в края на отчетния период. За целите на тази точка балансовата стойност в началото и в края на отчетния период се определя, като цената на придобиване на дълготрайните материални активи се намали с натрупаните амортизация, изчерпване и обезценка.

146. „Инвестиционно образувание“ за целите на част пета „а“ е:

а) инвестиционен фонд или дружество за инвестиции в недвижими имоти;

б) образувание, в което образувание по смисъла на буква „а“ притежава участие пряко или чрез верига от такива образувания от най-малко 95 на сто и чиято дейност се състои изцяло или почти изцяло в държане на активи или инвестиране на средства в полза на тези образувания, или

в) образувание, в което образувание по смисъла на т. 1 притежава 85 на сто или повече от стойността му, при условие че печалбата му почти изцяло е формирана от дивиденди или от печалби или загуби от промяна в справедливата стойност на участие или от продажба на участие, които не се вземат предвид при определяне на допустимата печалба или загуба за целите на част пета „а“.

147. „Инвестиционен фонд“ за целите на част пета „а“ е образувание или договореност, което отговаря едновременно на следните условия:

а) предназначено е да събира финансови или нефинансови активи от няколко инвеститори, някои от които несвързани лица;

б) инвестира в съответствие с определена инвестиционна политика;

в) дава възможност на инвеститорите да намалят разходите по сделки, изследвания и анализи или колективно да разпределят риск;

г) основно е предназначен да реализира доходи или печалби от инвестиции или да предоставя защита срещу конкретно или общо събитие или резултат;

д) инвеститорите му имат право на възвръщаемост от активите на фонда или от получения от тези активи доход в зависимост от размера на вноската им;

е) фондът или лицето, което го управлява, са подчинени на регулаторен режим, включително на регулаторни мерки срещу изпирането на пари и за защита на инвеститорите, в юрисдикцията, в която е учреден или се управлява;

ж) управлява се от специалисти по управление на инвестиционни фондове от името на инвеститорите.

148. „Дружество за инвестиции в недвижими имоти“ за целите на част пета „а“ е образувание с широко участие, което инвестира предимно в недвижими имоти, като подлежи на данъчно облагане само на ниво образувание или само на ниво лицата, които притежават участие в него, с отлагане не по-дълго от една година.

149. „Пенсионен фонд“ за целите на част пета „а“ е:

а) образувание, което е учредено и осъществява дейност в дадена юрисдикция изцяло или почти изцяло по управление или предоставяне на пенсионни обезщетения, както и на допълнителни или непредвидени обезщетения на физически лица, и:

аа) образуванието подлежи на регулация като пенсионен фонд в тази юрисдикция от орган на централната или местна власт; или

бб) обезщетенията са гарантирани или защитени по друг начин от националното законодателство и се финансират от пул от активи, притежавани чрез доверителна схема или доверител с цел гарантиране на изпълнението на съответните пенсионни задължения в случай на несъстоятелност на многонационалната или голямата национална група;

б) образувание за пенсионни услуги;

150. „Образувание за пенсионни услуги“ за целите на част пета „а“ е образувание, което е учредено и осъществява дейност, която се състои изцяло или почти изцяло в инвестиране на средства в полза на образувания по точка 148, буква „а“ или в дейности, които са допълнителни към регулираните дейности, посочени в точка 148, буква „а“, и при условие, че образуванието е част от една група с образуванията, извършващи тези регулирани дейности.

151. „Юрисдикция с ниска данъчна ставка“ за целите на част пета „а“ е юрисдикция, в която за даден данъчен период многонационалната или голямата национална група формира допустима печалба, която се облага с ефективна данъчна ставка, по-ниска от 15 на сто.

152. „Допустима печалба или загуба“ за целите на част пета „а“ е нетният счетоводен финансов резултат на съставно образувание, коригиран съгласно разпоредбите на част пета „а“.

153. „Недопустим възстановим прихванат данък“ за целите на част пета „а“ е всеки данък, различен от допустим прихванат данък, начислен или платен от съставно образувание във връзка с разпределен дивидент, който:

а) подлежи на възстановяване на действителния собственик на дивидента, разпределен от това съставно образувание, или намалява негово данъчно задължение, което не е свързано с този дивидент; или

б) подлежи на възстановяване на разпределящото дивидента дружество.

За целите на тази точка „допустим прихванат данък“ е включен данък, начислен или платен от съставно образувание, включително място на стопанска дейност, който подлежи на възстановяване на действителния собственик на дивидента, разпределен от съставното образувание или с който се намалява негово данъчно задължение, или, в случая на включен данък, начислен или платен от място на стопанска дейност, дивидент, разпределен от главното образувание, доколкото възстановяването или намаляването се извършва:

а) от юрисдикция, различна от юрисдикцията, която е извършила облагането с включения данък;

б) на действителен собственик на дивидента, чийто доход от него подлежи на облагане с данъчна ставка, която е равна на или по-висока от 15 на сто съгласно законодателството на юрисдикцията, обложила съставното образувание с включения данък;

в) на физическо лице, което е действителен собственик на дивидента и е местно лице за данъчни цели на юрисдикцията, обложила съставното образувание с включения данък, и чийто доход от дивидента подлежи на облагане с данъчна ставка, равна на или по-висока от стандартната данъчната ставка, с която се облагат обичайните му доходи; или

г) на публично образувание, международна организация, организация с нестопанска цел, която е местно лице за данъчни цели, пенсионен фонд, който е местно лице, инвестиционно образувание, което е местно лице и не е част от многонационална група или голяма национална група, или животозастрахователно дружество, което е местно лице, доколкото дивидентът е получен във връзка с дейността на пенсионен фонд, който е местно лице, и подлежи на данъчно облагане по начин, сходен на облагането на дивидент, получен от пенсионен фонд. За целите на тази буква:

аа) организация с нестопанска цел или пенсионен фонд е местно лице в дадена юрисдикция, ако е създадено в нея и се управлява там;

бб) инвестиционно образувание е местно лице в дадена юрисдикция, ако е създадено и подлежи на регулация в тази юрисдикция;

вв) животозастрахователно дружество е местно лице в юрисдикцията, в която е разположено.

154. „Допустим възстановим данъчен кредит“ за целите на част пета „а“ е:

а) възстановим данъчен кредит, дължим на съставно образувание в парична форма или като паричен еквивалент до изтичане на четири години от датата, на която за съставното образувание е възникнало правото да получи възстановимия данъчен кредит съгласно законодателството на юрисдикцията, която го дължи; или

б) в случай че само част от данъчния кредит подлежи на възстановяване – частта от възстановимия данъчен кредит, дължим на съставно образувание в парична форма или като паричен еквивалент до изтичане на четири години от датата, на която за съставното образувание е възникнало правото да получи частично възстановимия данъчен кредит.

Допустимият възстановим данъчен кредит не включва данък, който подлежи на възстановяване или намалява данъчно задължение съгласно допустим прихванат данък или недопустим възстановим прихванат данък.

155. „Недопустим възстановим данъчен кредит“ за целите на част пета „а“ е данъчен кредит, който не е допустим възстановим данъчен кредит, но е изцяло или частично възстановим.

156. „Главно образувание“ за целите на част пета „а“ е образувание, чийто финансов отчет включва нетния счетоводен финансов резултат на място на стопанска дейност.

157. „Съставно образувание – собственик“ за целите на част пета „а“ е съставно образувание, което пряко или косвено притежава участие в собствеността на друго съставно образувание от същата многонационална или голяма национална група.

158. „Допустима система за данъчно облагане при разпределяне на печалба“ за целите на част пета „а“ е система за корпоративно подоходно данъчно облагане:

а) която облага печалбата с данък при действителното или условното ѝ разпределяне на собствениците, както и облага с данък определени разходи, които не са свързани с дейността;

б) при която данъчната ставка е равна на или по-висока от 15 на сто; и

в) която е била в сила на 1 юли 2021 г. или преди това.

159. „Определено да подава информация образувание“ за целите на част пета „а“ е съставно образувание, различно от крайното образувание майка, определено от многонационална или голяма национална група да изпълни изискванията на чл. 260я²³ от името на групата.

160. „Допустимо първично облагане с допълнителен данък“ за целите на част пета „а“ са разпоредби в законодателството на юрисдикция, която не предоставя никакви предимства, свързани с прилагането им, и които:

1. съответстват на разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.) или, по отношение на юрисдикции, които не са държави членки на Европейския съюз – на Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)), в съответствие с които образуванието майка на многонационална или голяма национална група определя своя дял от допълнителния данък на съставните образувания на групата, облагани с ниска данъчна ставка;

2. се прилагат в съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.) или, по отношение на юрисдикции, които не са държави членки на Европейския съюз – с Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)).

161. „Допустимо вторично облагане с допълнителен данък“ за целите на част пета „а“ са разпоредби в законодателството на юрисдикция, която не предоставя каквито и да било предимства, свързани с прилагането им, и които:

а) съответстват на разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.) или, по отношение на юрисдикции, които не са държави членки на Европейския съюз – на Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)), съгласно които юрисдикцията събира своя дял от допълнителния данък на многонационалната група, който не е бил начислен съгласно първично облагане с допълнителен данък по отношение на съставните образувания на групата, облагани с ниска данъчна ставка;

б) се прилагат в съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2022/2523 на Съвета от 15 декември 2022 година за гарантиране на глобално минимално равнище на данъчно облагане на многонационалните групи от предприятия и големите национални групи в Съюза (ОВ, L 328/1, от 22.12.2022 г.) или, по отношение на юрисдикции, които не са държави членки на Европейския съюз – с Правилата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (Данъчни предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката – Типови глобални правила срещу свиване на данъчната основа (втори стълб)).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 18. (1) Печалбите и загубите, признати през текущата година в отчета за приходите и разходите (отчета за доходите), които са участвали при определянето на данъчния финансов резултат по реда на досегашния чл. 97, ал. 1 и 2, не се признават за данъчни цели.

(2) Разпоредбата на чл. 140, ал. 4 не се прилага за създадения резерв от последващи оценки на финансови активи и пасиви на финансовите институции, когато счетоводният финансов резултат е бил преобразуван по реда на досегашния чл. 97 с печалбите и загубите от тези последващи оценки. Този резерв не се посочва в справките по чл. 141.

(3) Разпоредбата на чл. 155а, ал. 2, буква „б“ не се прилага за резерва от последващи оценки на финансови активи на финансовите институции, когато счетоводният финансов резултат е бил преобразуван по реда на досегашния чл. 97 с печалбите и загубите от тези последващи оценки.

§ 19. (1) Данъчното облекчение по чл. 189б се прилага само след датата на получаване на окончателния номер на помощта в регистъра на държавните помощи на Европейската комисия, при спазване на условията на глава I и чл. 14 от Регламент (ЕС) 2022/2472 на Комисията от 14 декември 2022 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 327/1 от 21 декември 2022 г.). Преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък на земеделски стопани не се допуска до датата на получаване на окончателния номер на помощта в Регистъра на държавните помощи на Европейската комисия.

(2) Данъчното облекчение по чл. 189б, представляващо държавна помощ за земеделски стопани, може да се ползва до 31 декември 2029 г., включително за корпоративния данък за 2029 г.

§ 20. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г., изм. и доп., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., изм., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г., бр. 83 и 94 от 2019 г., бр. 13 и 109 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 25 и 51 от 2022 г. и бр. 80 от 2023 г.) в чл. 34, ал. 2 след думите „Закона за платежните услуги и платежните системи“ се добавя „и за нарушение на Закона за корпоративното подоходно облагане в случаите на скрито разпределение на печалбите“.

§ 21. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96 и 101 от 2019 г., бр. 14, 18, 28, 38, 60 и 104 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г. и бр. 14, 17, 52, 100 и 102 от 2022 г.) в § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В т. 60 думите „Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията (ОВ, L 193 от 1 юли 2014 г.)“ се заменят с „Регламент (ЕС) № 651/2014 на Комисията от 17 юни 2014 година за обявяване на някои категории помощи за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора (ОВ, L 187/1 от 26 юни 2014 г.)“;

2. В т. 61 думите „Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2022/2472 на Комисията от 14 декември 2022 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 327/1 от 21 декември 2022 г.)“.

§ 22. (1) Данъчното облекчение по чл. 48, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилага само след датата на получаване на окончателния номер на помощта в регистъра на държавните помощи на Европейската комисия, при спазване на условията на глава I и чл. 14 от Регламент (ЕС) 2022/2472 на Комисията от 14 декември 2022 година относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, L 327/1 от 21 декември 2022 г.). Преотстъпване на авансови вноски за данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 на земеделските стопани не се допуска до датата на получаване на окончателния номер на помощта в регистъра на държавните помощи на Европейската комисия.

(2) Данъчното облекчение по чл. 48, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица може да се ползва до 31 декември 2029 г., включително за данъка върху годишната данъчна основа по чл. 28 за 2029 г.

§ 23. Законът влиза в сила от 1 януари 2024 г., с изключение на:

1. параграфи 10-11, § 17, т. 2 и 3, § 19, § 21-22, които влизат в сила от 1 януари 2023 г.;

2. параграф 14, относно чл. 260и – чл. 260л, чл. 260с, ал. 2, т. 3, чл. 260я⁸, ал. 4, изречение второ, чл. 260я⁹, ал. 6, чл. 260 я¹⁸, ал. 2 чл. 260 я²³, ал. 7, т. 2 и §17, т. 6 относно т. 161, които влизат в сила от 1 януари 2025 г.